

Věrná

STRÁŽ

Týdeník Svazu Čechů z Volyně

Ročník III. - Číslo 45-46.

V Zlatci 24. listopadu 1948

Cena 4 Kčs

Z projevů presidenta republiky

Klementa Gottwalda

Do nastávajících rozhodujících zápasů musí náš národ jít jednotný, jako nikdy před tím. Všichni Češi bez ohledu na svůj sociální původ, politické přesvědčení a náboženské vyznání musí být spojeni velkou nenávistí proti okupantům a zrádcům a velkou touhou, aby česká země byla od nich očistěna co nejdříve. Jak si naše záležitosti uspořádáme potom v osvobozené vlasti — to je věcí budoucna a o tom rozhodne sám osvobozený národ.

16. V. 1942

Náš národ je povinen v těchto historických dnech očistit nemilosrdně vlastní řady od zrádců a nepřátel. A v tomto účtování musíme jít do důsledků, musíme být přísní a neúprosní, nechceme-li, aby se v dohledné době opakoval nový Mnichov, nová zrada a nová poroba.

*

Všichni, kdož byli dnešními převratovými poměry hozeni stranou, nebudou nám pomáhat, nýbrž sabotovat, rozvracet, kazit. Musíme najít způsob, abychom škůdcovskou práci těchto skrytých nepřátel dovedli v zárodku udusit, především dobrou a organisovanou prací, dokázat sobě a celému světu, že naše republika bude patřit mezi ty státy v Evropě, které budou stát první na vlastních nohách.

Z projevu 29. III. 1946
ve funkci náměstka předsedy vlády

... nepřipustit již nikdy k moci a k rozhodování onu kliku velkostatkářů, bankovních a průmyslových velkomagnátů... Tito lidé věc národa a státu zradili a spojili se s odvčkým nepřitelem proti vlastnímu lidu... Dnes však těmto pánům namnoze hodně otmulo... Chtěli by zastavit kolo dějin, brzdi klidný vývoj vpřed a chtěli by poměry u nás zvrátit zpět. V tom je hluboký smysl našeho boje proti všem zjevům reakce, boje, který je odkazem naší národní a demokratické revoluce, boje, v němž hnací silou musí být právě naše mládež.

Na veřejném projevu SČM v Lucerně
4. VI. 1947 jako předseda vlády

Pětiletý plán musí zajistit další podstatné zvýšení životní úrovně všech vrstev pracujícího lidu měst i venkova a na této základně upevnit svazek dělníků, rolníků, středních vrstev městských a inteligence.

Tohoto úkolu je možno dosíci jenom plným rozvojem našeho hospodářství, jeho další jak výstavbou, tak i částečnou přestavbou. Jenom takovýto plný rozvoj našeho hospodářství nám může zajistit stále stoupající životní úroveň.

Na mimořádné schůzi Ústřední plánovací
komise 10. X. 1947 jako předseda vlády

Poměr pociivého Čecha a Slovaka k Sovětskému svazu může být jen jeden, a to poměr přátelství, vděčnosti, věrnosti. Podlamovat náš svazek s SSSR a zasévat nedůvěru v něj i v jeho mírumilovnou, protimperialistickou politiku

President republiky Klement Gottwald

dožívá se 23. listopadu t. r. 52. narozenin

znamená prohřešovat se proti národu a státu, znamená zrazovat národ a stát.

Praga závodního časopisu ČKD č. 10
říjen 1947

Český lid chová k sovětské armádě vřelou city vděčnosti a lásky. Vždyť je to armáda, která nelitujíc obětí osvobodila jeho rodnou zemi od německých okupantů a poskytla mu možnost budovat svobodně svůj nový lidový stát. A dnes, zásluhou československo-sovětského spojení je tato nejslavnější a nejmocnější armáda světa strážcem nejen tvůrčí práce národů SSSR, nýbrž — spolu s československou armádou, která rostla v bojích po jejím boku — i českého a slovenského národa.

Krasnaja Zvezda, Moskva, Sovětskaja
armija, Berlin 21. II. 1948

O válce a míru — síla lidových demokracií — proč nebude válka.

Hlavním úkolem československé zahraniční politiky je zajištění bezpečnosti republiky a její pokojné výstavby. Vztahy jednotlivých slovanských zemí k SSSR i mezi sebou navzájem nebyly ještě nikdy tak přátelské, pevné a plodné jako dnes. Jednota slovanských národů se osvědčila v boji proti Hitlerovi a osvědčuje se i v mírové výstavbě.

V 1. čísle Světových rozhledů v únoru 1947 (jako předseda vlády)

Klement Gottwald a Sovětský svaz

President republiky Klement Gottwald politicky vyrůstal a zrál na rozhraní dvou velkých dějinných epoch, kdy se končilo údobí vlády kapitalistické buržoasie a nastávala epocha druhá, nová, jak byla vyznačena Leninem a Velkou říjnovou revolucí v Rusku r. 1917.

Velikost Klementa Gottwalda byla právě v tom, že dovedl pochopit potřeby této nové dějinné epochy a že dal všechny své vynikající schopnosti a síly do služeb těchto nových ideálů a že za tyto nové ideály vedl urputné zápasy a boje. Tak se stal Gottwald průkopníkem pokrokového vývoje u nás. Od svého vstupu do KSČ si stanovil úkol ukovat stranu novou, stranu opravdu leninskou, která by byla schopna splnit revoluční úkoly, které na ni byly kladeny a jak se vývojem politických poměrů v Evropě již ohlašovaly.

Politický program Klementa Gottwalda, v jehož duchu především svedl boje o ozdravení vlastní strany, měl svůj pevný základ a vzor ve výsledcích zápasů a bojů Vsesvazové strany komunistické, bolševické, v Rusku. Odtud pramení jeho úsilí po akční jednotě proletariátu a o jednotnou lidovou frontu, která by tu stála jako pevná hráz proti vzrůstající moci světového fašismu. Klement Gottwald se tak stává nejen bojovníkem a organizátorem, ale i státníkem, protože dříve, daleko dříve než jiní a správněji odhaduje blízkost nebezpečí, jež ohrožovalo náš stát a ukazuje cestu, jak tomuto nebezpečí čelit. A později, když německý fašismus obrátil svůj útočný hrot proti Československu, Klement Gottwald vchází do rozhodného boje o nejužší spojenecký svazek se Sovětským svazem.

Jeho usilovná snaha byla dovršena ve chvíli, kdy v r. 1935 došlo k podepsání vzájemné obranné a spojenecké smlouvy se Sovětským svazem v Moskvě. Ale naše buržoasie v době Mnichova tuto smlouvu nejen sabotovala, nýbrž vydala republiku na pospas Hitlerovi ve strachu, že vítězství SSSR, o němž nepochybovala, zmařilo by zároveň i její kořistnické výsady a nadpráva.

Po Mnichově nastává nové a další údobí činnosti Klementa Gottwalda tentokrát přímo v čele našeho osvobozovacího hnutí v Moskvě. Nic nedovědlo otfásti jeho vírou a jistotou, že to bude SSSR, který nás osvobodí. A bylo to údobí v jeho dosavadní práci neplodnější a nejvýznamnější.

Chceme, aby se všem lidem v naší zemi dobře vedlo a chceme proto také, aby republika už nikdy nebyla mládeží zlou nebo lhostejnou macechou, nýbrž vždycky jen dobrou, starostlivou a leskavou matkou.

Stejně důležité je práce dělníka, rolníka a inteligence. Avšak základem všeho je práce tělesná, práce rukou. Proto se bude v nové škole učit všechna mládež tělesně pracovat, aby se všichni naučili vážit si tělesné práce.

Z projevu ke školní mládeži 26. IV. 1948 jako předseda vlády na Staroměst. nám.

Gottwaldovo pojetí čs. - sovětského přátelství se stalo skutkem. V jeho duchu byl dán základ novému spojeneckému svazku, který pomohl Československu nejen osvobodit, nýbrž i zajistit jeho poválečný pokojný rozvoj, na nových cestách skutečně nezávislosti na cizích vykořisťovatelských vlivech, na cestách k socialismu.

Československo-sovětské spolenectví a zejména smlouva z r. 1943, podepsaná za války v Moskvě, oprostěná od podmínek a výhrad dala naší republice onu záruku, kterou Klement Gottwald také výstižně vyjádřil,

když řekl, že „naše národní a státní loď našla bezpečný přístav“.

V tom, jak Klement Gottwald po léta usiloval o naše národní a státní zabezpečení ve spojení se Sovětským svazem, jeví se nám jako muž nového a lepšího světa. Československý lid účtívá ve vůdci osobnosti Klementa Gottwalda zakladatele a tvůrce naší nové doby, která podpirána upřímným přátelským svazkem se Sovětským svazem pevně věří, že její spolenectví s rozhodujícím vítězem ze světové války pomůže vybojovat a zajistit i mir, jehož je SSSR oddaným strážcem a ručitelem.

Klement Gottwald - novinář

Velkou část života Kl. Gottwalda vyplňuje novinářství. V roce 1921 odešel na Slovensko, aby tam pracoval v komunistickém tisku a od té doby mu bylo novinářství údělem i úkolem: bylo mu školou, ale také prostředkem, kterým působil na lid. Byla to tvrdá škola. Nemě-li v minulém století dělnický tisk ustáno na různých, nevedlo se dobře ani komunistickému tisku před válkou. Četná bílá místa na jeho stránkách svědčila o tvrdosti zápasu, který sváděl. Být komunistickým novinářem znamenalo vzít na sebe mnoho strasti a omezení. Byla to velmi tvrdá a dobrá škola.

Je dobře se vrátit k rozhovoru presidenta republiky Kl. Gottwalda u příležitosti nedávného prvního sjezdu Svazu novinářů. To, co tehdy řekl, má platnost časově širší a nevztahuje se jenom k poradám ústřední novinářské organizace. Je směrnicí pro další práci tisku a také — do dejme — i čtenářů. Neboť jako komunistický tisk v Sovětském svazu, tak i Kl. Gottwald jako novinář v první republice kladl důraz na to, aby tisk byl v úzkém vztahu se čtenáři, se životem. To také připomenul poznovu Kl. Gottwald novinářům. Vyzval je, aby hledali styk s veřejností, aby se vrátili k tradici dělnických a rolnických dopisovatelů, jejichž prostřednictvím kladou noviny prsty na tepnu života. Sovětské noviny mají zvláštní oddělení pro tyto dopisy a dopisovatele. Podobně by měly jednat i naše listy. Přispěly by tím k odhalování nepřítomnosti v úřadech, přemýšlení a jině i k čimorodé účasti neširších vrstev na budovatelské práci v republice.

Novinářům připomněl president Kl. Gottwald, že noviny mají být obrazem života. Mají ukazovat cesty, po kterých jdeme k socialismu. V tom je rozdíl mezi tiskem buržoasním a mezi tiskem socialistickým. Podle Lenina tisk má být kolektivním organizátorem a vychovatelem lidu. Má se učit od lidu a má lid vést.

Úkoly tisku nejsou malé. Novinář, který si je plně uvědomí, nemá práci snadnou. Musí se pro svůj úkol připravit, musí svoji věc dokonale ovládnout, musí být odborníkem, aniž ztrácí souvislost s celým širokým a prudkým životem. Noviny se musí zbavit touhy po sensacích a musí najít své poslání v každodenním životě. Musí být obrazem a odrazem skutečnosti, ale musí také ukazovat cestu kupředu. Jejich úkolem a jejich povinností je kritika, kritika pozitivní, věcná. I k takové kritice je nutno se vychovat. Předpokladem je, aby novinář rozuměl věci, o které píše. Skutečnost, že čtenářů stále přibývá, i když se tisk nepachtí za sensacemi, ukazuje, že lid chce vědět, znát a být informován. Vtom je také velké poslání novinářů.

Novinářství tvořilo velký kus života Kl. Gottwalda. Na něm je vidět, co znamená dovedně, přesvědčeně a pevně pero v ruce socialistického novináře. Po této stránce se novinářů budou vracet k jeho názorům, jak je uvedl při svém nedávném rozhovoru s novináři. A bude také na tisku a na jeho čtenářích, aby s vážným zamýšlením četli projevy presidenta Kl. Gottwalda, ty, jak vycházejí v různých sbornících a knihách, i ty, jak je přináší tisk. Jsou oporou při naší cestě k socialismu.

Výrobní prostředky

Kdo čte socialistické spisy a úvahy, často se setká se slovy: výrobní prostředky. Poznává, jak výrobní prostředky určují vývoj společnosti a uvědomuje si, že jen vynalézáním, zespolečenštěním výrobních prostředků je možné zaručit skutečný pokrok, šťastný život lidí a dobrou organizaci práce.

Výrobní prostředky určují vývoj společnosti. Výrobní prostředky se stále vyvíjejí, mění. Technika neustále zdokonaluje dosavadní výrobní prostředky. Tvoří i vynalézá nové. Chceme dospět k lepší společnosti, k lepšímu životu pracujících spravedlivou sociální a hospodářskou organizací společnosti, spravedlivou úpravou majetnictví výrobních prostředků. Ale neméně velkou pozornost musíme věnovat i technické povaze výrobních prostředků.

Je rozdíl mezi prostým nožem a mohutným strojem, který pracuje za desítky dělníků. Je rozdíl mezi jednoduchým pluhem a kombajnem, který nahradí desítky, ba i sta sil. Je rozdíl mezi prostým dřevěným stavem, u kterého pracovali horší tkalci, a dnešním stavem textilním. Takový stav pracuje za několik desítek dělníků. Dělník nebo dělnice musí obsluhovat takových stavů několik. Mohli bychom ještě uvést velmi mnoho příkladů na doklad, že k blahobytu, který je podmíněna zvýšenou výrobou, se můžeme dostat nejenom lepší organizací celé výroby, ale také zvýšením technické úrovně továren i země-

dělství a dopravy. Musíme zlepšovat technicky neustále to, čemu národohospodáři říkají úhrnem: výrobní prostředky. Čím naše výrobky budou technicky dokonalejší a výkonnější, tím lepší a také lacinnější bude naše výroba, což je nejenom zájem domácího konsumenta, ale také předpoklad našeho exportu.

Mirové soutěžení mezi národy se přesunuje stále více na pole techniky. Který národ bude technicky vyspělejší, tomu se povede lépe. My v této soutěži musíme zvýšit svoje síly také proto, že jsme národem malým.

Technika vznikala proto, že slabý člověk chtěl udělat více, než na něj stačily jeho svaly. Podobně zejména menší národ musí zvyšovat svoje síly dobrým využitím techniky. Činorodý zájem o techniku nám pomůže překonat některé nesnáze, se kterými se setkává a bude setkávat naše výroba. Jsme zemí, která nemá dostatek některých průmyslových surovin. Proto je našim zájmem, abychom v oblasti technické zvýšili svoji původnost a jakost, abychom tak vývozem jakosti dobrého zboží, vývozem dobré československé značky získali dovoz potřebných surovin. Ve slovech výrobní prostředky musíme vidět konkrétní stroje a nástroje. Tyto stroje musíme neustále zlepšovat a zdokonalovat. Musíme vynalézat nové a nové stroje, abychom si tak vytvořili široké předpoklady výroby, která je hlavním zdrojem a pramenem národního blahobytu.

Kraje - regionalismus

Krajské zřízení, které zahájí činnost dnem 1.1. edna 1949, přinese velké změny nejen v naší veřejné správě, ale i v hospodářském, sociálním i kulturním životě jednotlivých oblastí republiky. Kraje jsou rozvrženy tak, že na silné hospodářské středisko budou navazovat hospodářsky slabší oblasti. Krajské zřízení podstatně usnadní hospodářské plánování, neboť umožní lépe zvládnout jednotlivé hospodářské úkoly.

Krajské zřízení ve svých důsledcích povede k tomu, že více než dosud uplatní regionalismus. Je to snaha, aby potřeby a otázky jednotlivých oblastí, krajů, byly řešeny v těchto oblastech — pokud je to možné — podle jejich místních potřeb a znalostí a místními domácími prostředky. Každý kraj má svůj ráz, svoji minulost a proto i svoje zvláštní potřeby a zájmy. Někde převládá průmysl, jinde zemědělství, někde převládají hory, jinde rovina. Někde jsou na čelním místě dopravní bolesti, jinde zase kraj potřebuje více průmyslu. Někde půjde o využití surovin, jinde o využití vodních a jiných sil a zdrojů.

Dobře chápaný regionalismus pak umožní zdravou hospodářskou de-

centralisaci. Může vést k dalšímu probuzení a uplatnění tvůrčích sil v kraji. Regionalismus umožní také dobrou popularisaci všech úkolů, neboť lidé se přesvědčí, že jde o řešení zcela konkrétních potřeb, viditelných bolestí, zájmů. Vědí, kde je nejvíce tlačí a jak by se to dalo řešit. Regionalismus rozumně chápaný znamená a nemůže znamenat nějaké oddělování se od jiných oblastí a hlavních středisk. Regionalismus je zdravým vyvážením sil jednotlivých krajů a hlavních středisek republiky.

U každého zdravého organismu musí být správný poměr a rozumná vyrovnanost mezi hlavou a tělem. Mezi hlavou a údy. Tak i ve zdravém státním organismu musí být účelná rovnováha, cílevědomá spolupráce mezi středisky politického a hospodářského, sociálního a kulturního života a různými oblastmi. Po odsunu Němců nám vznikl zejména v pohraničí nový styl života, nový regionalismus. Krajské zřízení umožní i to-muto nově se tvořícímu regionalismu, aby se rozvíjel. Regionalismus bude učít lidi pracovat na půdě, kde žijí a bude je učít pracovat v prostředí jejich i jim blízkém a známém. Takto regionalismus znásobí síly pracujících ku prospěchu celé republiky.

Kultura lidu a pro lid!

Náš pětiletý budovatelský plán zahrnuje v sobě i velmi důležitý sektor plánování kulturního. Zákon a pětiletým budovatelským plánem položil pevné základy pro socialismus v našem státě a je nyní úkolem kulturních pracovníků, aby se stal majetkem všeho lidu a středem jeho zájmu. Hlavním obsahem pětiletého plánu je výstavba a přestavba našeho hospodářství a postupné vytlačování zbývajících prvků kapitalistické minulosti ze všech oborů národního hospodářství.

To bude mít velký a převratný obsah i pro celou kulturní oblast. Pětiletkou prováděná industrialisace nebude zatlačovat kulturu. Pro lidové demokratické stát vyvíjející se k socialismu, nemůže být kultura jen nějakou dekorací, nýbrž takový budoující stát potřebuje kulturních statků stejně nezbýně, jako vysokých pecí, přehrad, generátorů, kombajnů a pod. Socialismus nemůže budovat zůstaly člověk a právě kultura pomáhá budovateli socialismu vyzbrojit se k boji proti zbytkům minulosti, povzbuzuje ho k většímu úsilí a k překonávání překážek. I tady nám může být příkladem Sovětský svaz, kde v době Stalinských pětiletok došlo i k velkému rozmachu kultury ve všech oborech.

Podle těchto zkušeností plánujeme i my svou kulturní pětiletku. Základní podmínkou plánování je, že všichni lidé mají stejnou příležitost rozvinout se podle svého skutečného talentu právě na podkladě kulturního plánu, který dbá o distribuci kulturních statků a postavení schopných lidí v čelo této obrodné činnosti. Naše pozornost k budování naší kulturní výstavby musí být pak tím bedlivější, že z doby předúnorové velmi dobře víme, jak se reakce pokoušela toto plánování v kulturní oblasti rušit a sabotovat. Naše buržoazie neměla a nemohla mít zájem o kulturní povznesení pracujících vrstev. Vzdělaný a uvědomělý dělník byl vždycky velkým nebezpečím pro její vykořisťovatelské metody ve výrobě i v zaměstnáních. Proto, když byla reakce vytlačena ze svých hlavních hospodářských a mocenských pozic, uchýlila se nyní do ideologické sféry šeptandy, kde se může snadněji maskovat a kde může snadněji „přesvědčovat“ o „své“ pravdě.

Ani na tyto možnosti nezapomínáme a budeme jim úspěšně čelit tím, že kulturní výstavbu v pětiletém plánu zamíříme tak, aby především soužila lidu a pro lid. Lidová kultura bude dána plně do služeb boje proti zbytkům kapitalistické minulosti. Naše pracující vrstvy budou soustavně vychovávány v duchu sebevědomí opravdových budovatelů státu a také tak, aby měly vskutku vedoucí místo a postavení ve všech složkách našeho kulturního života. IS.

Vánoční balíčky

Radostné překvapení zejména pro naše hospodyně znamenalo v minulých dnech projev ministryně výživy inž. L. Jankovcové v rozhlase o chystaných vánočních balíčcích. A jak by ne, vždyť v každém bude po 1 kg cukru, čtvrt kg hodnotného trvanlivého pečiva a 100 g kávy. A kromě toho bude obsahovat první druh balíčků v ceně 600 Kčs ještě 20 g čaje, litr rumu, 200 g rýže, 70 g cukrovinek a hrozinky nebo mandle. Obsah druhé skupiny balíčků rovněž za 600 Kčs bude: půl litru rumu, čtvrt kg másla, 2 kg hrubé mouky, čtvrt kg luštěnin, půl kg jablek a 20 g čaje, 70 g cukrovinek, 200 g rýže a hrozinky nebo mandle. Konečně třetí druh balíčků za 400 Kčs přinese domácnostem čtvrt kg másla, 2 kg hrubé mouky, čtvrt kg luštěnin a půl kg jablek spolu s cukrem, čajem, kávou a trvanlivým pečivem jako v ostatních balíčcích.

Balíčky budou dány do prodeje v době předvánoční, a to bez poukazů a ústřížků potravinových lístků. Bu-

dou tedy ve volném prodeji. Ti, kdo pracují pro dvouletku, budou mít zaručeno, že dostanou balíček ke koupi bez ztráty drahého času. O to se postarají hlavně družstevní prodejny, které v distribuci pracujícími konají neocenitelné služby. Aby máslo a jablka byly čerstvé, budou vydávány zvlášť, ale budou již zahrnuty v jednotné ceně. Na všechno je tedy pamatováno. I na to, aby balíčků bylo dost. Je jich několik milionů a dostane se tedy na každou rodinu.

Vánoční balíčky učiní naše letošní vánoce radostnější. Vždyť mají tak cenný a lákavý obsah a všechno to je k pravidelným přidělovům navíc. Tyto opravdu vítané dárky byly umožněny jednak dovozem ze Sovětského svazu, jednak svědomitým plněním dodávkových povinností se strany našich zemědělců. Tak často se volá po volném prodeji, třeba za dražší ceny. Vánoční balíčky jsou zkouškou, jak by se volný prodej osvědčil.

Kolébám se v pohraničí dobře daří

Návštěvníku našeho pohraničí neujde, že všude vidí hemžení dětských kočárků a není skorem mladé matky, která by nebyla obklopena několika coparty. Populace se v našem pohraničí rozvíjí rozhodně velmi slibně. Vysvětlení je jasné: do pohraničí se odebrali hlavně mladí lidé, kteří se nebojí nových poměrů. Buď do pohraničí šly ponejvíce mladé manželské dvojice nebo se mladí lidé v pohraničí při zakládání existence hned ženili. V obou případech vřaly mladé rodiny příznivé poměry: dostatek bytů a příznivé existenci zabezpečení. A tak se nedivme, že pohraničí má velmi čestný podíl na našem populačním přírůstku. S tím přírůstkem jsme na tom byli před druhou světovou válkou velmi špatně. V r. 1937 jsme měli přebytek narozených dětí nad zemřelými jen 1.854 (v r. 1945 dokonce jen 1.232, kdežto loni činil tento

přebytek již 57.922. Na tisíc obyvatelů v Čechách připadá 10,3 přebytku živě narozených, avšak hlavní zásluhu o tento příznivý zjev má právě naše pohraničí. Tam totiž v některých okresích je přebytek živě narozených až třikrát větší. Přitom je zajímavé a dvojnásob potěšitelné, že v pohraničí se jeví i značně nižší a menší úmrtnost, než je tomu ve vnitřních částech naší země. Ukazuje to na patřičnou zdravotní péči příslušných veřejných zařízení.

Populační vzestup v našem pohraničí je příslibem, že pohraničí v dohledné době normálně zalidníme. Při nynějším populačním tempu zalidní bychom naše pohraničí na stav před odsunem Němců do dvou desetiletí. Jsou to velmi příznivé výhledy, které by měly být vzorem i našemu vnitrozemí.

Podpora matkám v jubilejním roce

V jubilejním roce 1948 pamatovalo ministerstvo sociální péče zvláště na československé matky. Při narození dítěte dostává se každé matce v letošním roce jednorázové podpory v částce 1000 Kčs. Není to podpora bezvýznamná a každá matka ji přijme s radostí. Když ji může ušetřit, uloží ji děcku na knížku a někdy v budoucnu se jistě hodí. Je však stále dosti matek, které nevědí o tomto příspěvku a vydávají se v nebezpečí, že zmeškají lhůtu, která je předepsána pro přihlášku tohoto nároku. Zvláště v pohraničí jsou zaznamenávány případy opožďování žádostí o tuto jednorázovou podporu matek. Proto Ústřední rada odborů uveřejnila nové upozornění matkám, aby se o zmíněné příspěvek včas hlásily.

Uvážili-li se, jak příznivě se vyvíjí porodnost v naší republice zvláště v letošním roce, uznáme, že náklad na tento jednorázový příspěvek matkám bude činit velmi značný peníz. Avšak naše příslušná ministerstva chtěla podat důkaz, že se činí pro sociální podporu matek, co je možné. Je ovšem na matkách samých, aby plně využívaly svého oprávnění a práci naší administrativě usnadnily. Žádosti o podporu v částce 1000 Kčs se podávají do osmi týdnů po dni narození dítěte, a to u okresní národní pojišťovny, v jejímž obvodu měla matka v den porodu své bydliště. Dvouměsíční lhůta je jistě postačitelna. Není-li dodržována, pak je ohrožen velmi vážně nárok na tuto podporu.

PaŮ.

Ochrana dětí před tuberkulosou

U nás probíhá významná akce ochrany dětí před tuberkulosou. Děti procházejí protituberkulosní zkouškou a pokud se u nich ukáže potřeba, jsou očkovány proti tuberkulose. Tato akce je součástí mezinárodní akce proti tuberkulose. Je to akce dětského fondu Spojených národů, která se děje za součinnosti našeho ministerstva zdravotnictví spolu s dánským a švédským červeným křížem a světovou zdravotnickou organizací.

Vcelku jde o očkování padesáti milionů evropských dětí. Aby se takový úkol zhmolil, bylo dáno k dispozici na 120 speciálních automobilů, které jsou doprovázeny odborným lékařským a ošetřovatelským personálem. Naše republika má na svém území několik těchto automobilů.

Očkování dětí proti tuberkulose je možno považovat za základní akci boje proti tuberkulose vůbec.

A proto v době, kdy je mládež ohrožována jiným zlým nepřítelům, dětskou obrnou, má zvláštní význam, že děti mají být ochráněny aspoň před nebezpečím tuberkulosy. Akce proti tuberkulose dětí je cenným příspěvkem k podpoře a zabezpečení našeho národního zdraví. Rodiče a veřejnost ji uvítají s povděkem.

Dobrá dětská výchova

„Správná dětská výchova jest cílem, poslušnost dítěte jen prostředkem.“ Takový je názor sovětského pedagoga A. S. Makarenka, jehož přednášky vydalo nakladatelství Svoboda. „Chťají-li rodiče z dítěte vychovati osobnost a samostatně myslícího člověka, nesmí se dožadovat pouze otrocké poslušnosti a nechávat všechny ostatní čile a výchovné prostředky stranou. Dítě vedené k pouhé poslušnosti, vyroste na člověka slabého. Rodiče, kteří vedou dítě jen a jen k poslušnosti, žijí snad určitou dobu, pokud jest dítě nedospělé, hrdměji. Ale tento klid netrvá dlouho. Jejich autorita vybudovaná na pouhé poslušnosti se záhy bortí.“

Špatným vychovatelem je také ten, který autoritu vymáhá strachem. Tento způsob výchovy už na štěstí mizí; jsou však stále ještě otcové, kteří na každý dětský poklesek bezouhli, řemen, nebo trestají každou dětskou chybu. Autorita vybudovaná na mláčování, zastráňuje dítěti účel je kiamat, podvádět, takže z nich vyrostají lidé bezcharakterní anebo zlí, kteří se později mstí za své mláčování v dětství. Stejně nesprávnou jest i autorita budovaná na odsúpu od dětí. V takovém případě se otec nebo matka domouvají, že svou autoritu udrží, budou-li se málo stýkat s dětmi a zůstanou pro ně postavou, která budi jen posvátnou hrůzu.

Poměr dětí k rodičům musí být lidský; děti se musí k rodičům úzce duševně přiblížit; autoritu je nutno stavět ne na otrocké poslušnosti, ale na porozumění a lásce. Jen tak je možno vychovat nového člověka.

Zprávy svazu

Poděkování prezidenta republiky za pozdravný projev. Svaz Čechů z Volyně v Žatci obdržel z kanceláře prezidenta republiky tento dopis: Pan prezident republiky děkuje srdečně za pozdravný projev, který mu zaslali bývalí příslušníci I. československé tankové brigády z SSSR ze svého I. sjezdu. — Za kancléře: dr. Kaloušek.

Předprodej vstupenek na veřejné vystoupení vítězů I. olympiady lidové kult. a uměl. tvorby vol. Čechů je v administraci Věrné stráže, Žatec, nám. dr. E. Beneše 155, telef. 550. Poněvadž je o tento kulturní podnik mimořádný zájem, bude zpřístupněna obecnostu i vyřazovací soutěž v sobotu 27. listopadu o 15. a 20. hod. na všechna místa v divadle mimo přízemí.

ZPRAVA

o činnosti Svazu Čechů z Volyně za dobu od druhé valné hromady t. j. 11. V. 1947 do 28. XI. 1948

Reemigraci volyňských Čechů, která byla zakončena v květnu minulého roku, nebyly ani zdaleka vyřešeny úkoly Svazu Čechů z Volyně, jak by se snad mohlo zdát. Je sice pravda, že reemigrační akce byla dlouhou dobu stěžejním a dominujícím problémem naší organizace, ale právě proto byly odsunuty na vedlejší kolej všechny souběžné s ní menší problémy, které přišly na pořad ihned, jakmile otázka zásadní byla vyřešena kladně. Zatím co první rok existence Svazu charakterisuje vytrvalá a cílevědomá snaha o přípravu reemigrace, dovršená jejím úspěšným provedením, druhý rok jeho činnosti je vyplněn velkým množstvím soustavné, každodenní drobné práce, jejíž výsledky nejsou snad ani na první pohled tak viditelné.

Přesto i v tomto období činnosti SČzV byly řešeny otázky zásadního rázu. Bylo to především osidlování, dosidlování a přesídlování našich krajanů, při němž Svaz Čechů z Volyně spolupracoval s ministerstvem zemědělství, ministerstvem sociální péče, osidlovacím úřadem, OKMZ a styč. důst. MNO u osidlovacích komisí. Dnes můžeme konstatovat, že tuto akci lze požadovat zásadně za ukončenou.

Svaz Čechů z Volyně prováděl a provádí i v tomto období úspěšné intervence na příslušných místech v Praze za účelem projednání našich specifických požadavků, vyplývajících ze zvláštního postavení reemigrantů. Jejich výsledkem je 20% sleva při placení úhrady za přidělené zemědělské usedlosti, sociální výpomoci a zápůjčky poskytované z prostředků MSP prostřednictvím ONV volyňským reemigrantům na nejnужnější životní výdaje, zvláštní přiděl krmiv pro zemědělce — vol. Čechy mimořádně

SVAZ ČECHŮ Z VOLYNĚ

pořádá v neděli 28. listopadu 1948

SLAVNOSTNÍ PŘEJMENOVÁNÍ
vojenského útvaru v Žatci na útvar „Volyňských Čechů“
spojené s věnováním stuhy na prapor tohoto voj. útvaru.

Pořad slavnosti:

- 10—11 hod. Nástup voj. út. „Volyňských Čechů“, shromáždění účastníků oslav, nástup spolků a korporací na náměstí dr. E. Beneše. Vztyčení stát. vlajky.
11.05 hod. Zahájení slavnosti předsedou SČzV.
11.15 hod. Věnování stuhy na prapor voj. út. „Volyňských Čechů“.
11.16 hod. Projev zástupce MNO.
11.30 hod. Projev velitele voj. út. „Volyňských Čechů“.
11.40 hod. Projevy oficiálních hostů.
12.20 hod. Státní hymna.

V rámci oslav Velké říjnové revoluce SČzV pořádá také

Olympiada lidové kultury a umělecké tvorby

ve dnech 27. a 28. listopadu 1948 v Městském divadle v Žatci.

Program:

- V sobotu 27. 11. 48 o 15. a 20. hod. Vyřazovací soutěž.
V neděli 28. 11. 48 o 15. hod. Veřejné vystoupení vítězů.

Ve 20. hod. lidová veselice Na střelnici

Zveme srdečně všechno občanstvo, organizace, závody, spolky a korporace k hojně účasti

Předprodej vstupenek v kanceláři SČzV, Žatec, Volyňská 1035-44, tel. 365 a v administraci Věrné stráže, náměstí dr. Edvarda Beneše 155, tel. 550.

pošlizené suchem v r. 1947, příslib kompet. míst, že otázka splátek NPF bude pro vol. Čechy upravena s ohledem na jejich mimořádně těžkou finanční situaci a jejich nároky na jejich rekompensace za majetek zanechaný na Volyni a příslib odpovědných činů, že otázka výúčtování za zanechaný majetek bude řešena v dohledné době.

Další významnou akcí, kterou provedl SČzV byl „Slib věrnosti republice“ — manifestační shromáždění vol. Čechů v Žatci 13. července 1947, v den čtvrtého výročí tragedie Českého Malína na Volyni, jehož se zúčastnilo na 7.000 našich krajanů, aby tak dokumentovali svoji pevnou vůli a odhodlání pokračovat ve zdárném díle pro obnovu a výstavbu republiky.

Za uplynulé období prováděl SČzV intenzivní podpůrnou činnost sociálně slabých, práce neschopných, odkázaných na cizí pomoc a potřebujících nutně okamžitou finanční podporu volyňských Čechů. Z prostředků získaných od ZNV pro tento účel vyplatil Svaz Čechů z Volyně na jednorázových podporách 475.000 Kčs. Z Malínského fondu celkem 144.132 Kčs a ze sociálního fondu 68.007,20 Kčs. Kromě toho byly slovky žádostí postoupeny MSP a ČÚZ, kde byly na doporučení našeho zástupce v Praze špkt. Kozáka vyřizovány kladně a podpory vypláceny žadatelům přímo. Od ZNV byla pro tyto účel získána celková částka 2.000.000 Kčs, která byla rozdělena všem ONV, kde jsou vol. Češi osídleni.

Také po stránce organizační byla vyvinuta úspěšná činnost a po schválení min. vnitřní změny stanov bylo přikročeno k zakládání odboček, kterých je legalisováno k dnešnímu dni 15. Jsou to odbočky pro okresy: Praha, Pod-

bořany, Litoměřice, Horšovský Týn, Planá u Mar. Lázní, Domažlice, Lanškroun, Chomutov, Cheb, Nový Jičín, Sternberk, Zábřeh, Moravský Krumlov, Šumperk, Mikulov.

Nejen otázkám hospodářského, finančního, organizačního a existenčního rázu bylo věnována všestranná pozornost. Svaz Čechů z Volyně vyvinul také živou, cílevědomou a úspěšnou činnost kulturní. Zasluky o tento pracovní úsek má především kulturní referent Svazu mistr Vladimír Libovický, který za krátkou dobu vytvořil skvělé předpoklady pro naše kulturní zapojení do celostátního dění a pro naše plné a všestranné uplatnění v tomto směru. Z význačnějších kulturních akcí je třeba zvláště zhodnotit akademii v předvečer oslav čtyřletého výročí tragédie Českého Malína, pořádanou v Městském divadle v Žatci 12. VII. 1947, večer slovenské vzájemnosti pořádaný tamtéž 29. XI. 1947 v rámci oslav Velké říjnové revoluce a organizaci souboru volyňské mládeže, který tak účinně propagoval myšlenku slovenské solidarity, bratrství, družby a spolupráce a byl krásnou visítkou naší kulturní vyspělosti i našich možností.

Jednou z největších a nejuspěšnějších kulturních akcí byl zájezd tohoto souboru na Moravu ve dnech 28. XII. 1947 — 3. I. 1948 a to do Lanškrouna, Mohelnice, Suchdolu n. O., Květina, Uničova a Šumperka. Tento zájezd vedle úspěchu finančního přinesl především úspěch propagační a povzbudil ke kulturní činnosti naše krajany osídlené na Moravě.

Výsledky kulturní činnosti mezi vol. Čechy projeví se jistě také při závěrečné soutěži v rámci 1. olympiady lidové kulturní a umělecké tvorby, kterou pořádá SCZV ve dnech 27.—28. listopadu t. r. v Žatci. Je to první kulturní podnik tohoto druhu v CSR a bude jistě naší hrdostí a chloubou, bude-li již v příštím roce organizován v celostátním měřítku.

Společně s Kruhem přátel volyň. Čechů, za obětavé spolupráce jeho předsedy Jindřicha Duška byla organizována ve dnech 14. VII. — 14. VIII. 1947 doplňovací a rekreační škola pro volyň. mládež v Jesenicích, která doplnila vědomosti a přinesla osvěžení 110 jejím frekventantům. Celkový náklad na její provoz v částce 200.000 Kčs byl zálohově hrazen Svazem a refundován mín. soc. péče ve formě subvence. Dále byl ve školním roce 1947 — 1948 založen a vydržován KPVC. Studentský domov vol. mládeže v Žatci, v němž bylo za výhodných podmínek nebo i zdarma — dle sociálního postavení jednotlivců — poskytováno ubytování i strava a všestranná podpora 65 vol. studentům, z nichž 23 složilo koncem školního roku 1948 zkoušku dospělosti v reál. gymnasiu v Žatci. Společně s KPVC byl také pořádán v r. 1948 druhý ples vol. Čechů, který se stejně vydařil jako první.

Dobrovolnou práci zaměstnanců Svazu a několika jednotlivců ze řad členstva v Žatci byly vybudovány 2 tenisové dvorce, které slouží a budou sloužit pro osvěžení nejen našim členům, ale všem zájemcům ze řad pracujících v Žatci a přičiní se jistě o propagaci sportu a dobré zábavy v duchu a tendencích sjednocené tělovýchovy.

Z knih věnovaných Svazu v akci vyvolané pražskou odbočkou za podpory zemské školní rady v Praze v r. 1947 byla zřízena vzorná knihovna. Přebytky knihy, zvláště dětské, budou rozdány k vánocím v první řadě volyňským sirotkům.

Dodatečně byl proveden soupis neoceněného majetku na volyni a zprostředkována výměra obligací státního půjček SSSR krajanům, kteří tyto obligace vlastnili.

Je pochopitelné, že tak všestranná, obsáhlá a zvýšená činnost SCZV měla za následek ohromný vzrůst agendy a pro její úspěšné zvládnutí bylo nutno na přechodnou dobu zvýšit počet stálých zaměstnanců Svazu na 10 osob. Dnešní stav je 7 placených sil. Jsou to: ústřední tajemník, kulturní referent, účetní, revizní orgán SCZV pro odbočky, písařka a 2 pomoc. kanc. síly. Redakce a administrace časopisu Věrná stráž zaměstnává 5 osob a to: vedoucího redaktora, redaktorského eléva, účetního, administrativní a pomoc. kanc. sílu. Kromě běžné práce provádějí zaměstnanci red. a admin. expedici časopisu.

Podrobná data o rozsahu agendy Svazu a jejím vyřizování jsou ve zprávě ústř. tajemníka. Zde budí pouze konstatování, že kancelář ÚVSCZV v Žatci, která současně plní i funkce a vykonává práci odbočky, poněvadž tato v Žatci dosud založena nebyla, splnila a plní své úkoly

velmi dobře. Svědčí o tom i pochvalné uznání všech ústředních úřadů v Praze, s nimiž je ve stálém písemném i osobním styku prostřednictvím našeho zástupce v Praze žkpt. Kozáka, jemuž patří zvláštní dík za stálé sledování a iniciační řešení našich starých i nových problémů. Také ústřední tajemník JUC Nágel zasluhuje naší vděčnosti a uznání za obětavou, usměrněnou a úspěšnou práci, již se plně věnuje. Je to práce vyžadující širokého rozhledu, svědomitosti a soucitu zodpovědnosti, stejně jako kladného poměru k našim krajanům a jejich velkým i malým beles-tem. Svaz Čechů z Volyně je organizací, která má plnou důvěru a podporu všech ústředních úřadů v Praze. Svazu Čechů z Volyně byly a jsou svěřovány úkoly, spadající do kompetence úředních míst. Je proto třeba jednat a postupovat vždy tak, aby tato autorita získaná dlouhou a poctivou prací, podepřená zásluhami v bojích a budovatelským úsilím našich krajanů v míru nebyla nijak a nikým poškozena.

Dnes je třeba také znovu připomenout a zvláště zdůraznit rozhodný, rychlý a správný postup Svazu Čechů z Volyně v památných a historických únorových dnech tohoto roku. Akční výbor Svazu, který byl ustaven jako jeden z prvních akčních výborů, provedl řádná opatření, prostřednictvím Věrné stráže usměrnil v nejkratší době politicky desorientované naše krajany, zamezil hned v zárodku pokusy jednotlivců o zneužití vzniklé situace v náš neprospekch a obhájil úspěšně a plně zájmy volyňských Čechů i přesto, že řada našich lidí bohužel z počátku velmi značně — nechtěla nebo nemohla rozumět tomuto jedině správnému postupu. Zvláště v okrese žateckém bylo docíleno radostných úspěchů a to tím, že řada vol. Čechů byla zapojena do veřejného života jak u ONV tak i v místních národních výborech a celostátních organizacích. Výsledky této spolupráce Svazu s orgány lidové správy se projeví především ve volbách letošního roku, kdy žatecký okres odevzdal pro jednotnou kandidátku NP 99,26% všech hlasů a také při plnění dodávek, které byly do 28. října t. r. splněny v okrese na 113,92%. I jinde, kde k vol. Čechům byl nalezen správný a kladný poměr a naopak, kde se vol. Češi snaží o vytvoření tohoto poměru, jsou výsledky spolupráce stejně uspokojivé.

Nemůžeme, nesmíme a nechceme si však zakrývat tu skutečnost, že přes všechny zkušenosti a poučení, jež každému dal vývoj událostí zvláště v památných únorových dnech, je v našich řadách stále značný počet jednotlivců, kteří se nemohou nebo nechtějí smířit s tím, že i naše organizace zaujala nesmlouvavé, jasné a jednoznačné stanovisko k našim celostátním problémům, že se poúnorové vedení Svazu zapojilo do všeho dění v duchu a tendencích dnešní pokrokové doby a že usměrňuje zvláště prostřednictvím našeho časopisu Věrná stráž v tomto smyslu a nazírání všechny vol. Čechy, jimž veřejný zájem i blaho vlasti a národa je programem dneška. Tito jednotlivci, kteří i v minulosti „vykonali“ jen to, že „zabránili, aby se něco nestalo“ — podle vzoru svých politických inspirátorů — kteří pouze kritisovali každou iniciační akci a hledali chyby na těch, kdož bez řečí obětavě a neúnavně pracovali, ti, kteří i dříve podezřívají jiné z prospěchářství a ve všem hledali nepoctivé úmysly — ti to jednotlivci se nemohou smířit s tím, že vývoj v naší organizační spěje jinými cestami, než jak by si snad oni přáli.

Dnes však již nastává důvod, aby jejich přání a názory byly vůbec brány v úvahu, poněvadž zůstali osamoceni a nerepresentují nikoho a nic jiného, než své reakční smýšlení. Přesto se ale pokoušejí alespoň pomluvami, lživými zprávami a osočováním podryvat autoritu Svazu a jeho vedení, které po únoru přešlo do rukou mladých a pokrokových lidí. Jsou to poslední a beznadějně pokusy naší reakce zadržet další vítězný postup ve vyliceném směru. Tyto pokusy však rázně zamezíme a jejich nezodpovědným iniciátorům i realizátorům bude dána taková odpověď jakou zasluhují.

Závěrem považujeme za svou povinnost poděkovat všem ústředním úřadům v Praze a všem orgánům lidové správy za účinnou podporu našich snah a poskytovanou pomoc. Jsou to v první řadě: Ministerstvo národní obrany, ministerstvo sociální péče, ministerstvo zemědělství, Zemský národní výbor, Osídlovací úřad a fond národní obnovy a Československý ústav zahraniční, který mimo jiné poskytl Svazu finanční podporu v částce 90.000 Kčs na administr.

výdaje a na činnost souboru vol. mládeže. Dále patří náš dík především ONV a OAVNF v Žatci jakož i KSČ za plné pochopení pro naše specifické zájmy a potřeby. Děkujeme také všem funkcionářům a zaměstnancům Svazu i Věrné strážce, předsedovi Kruhu přátel vol. Čechů a všem, kdož se jakýmkoliv způsobem přičinili o úspěšné řešení a zvládnutí všech našich velkých i malých úkolů. Dnešní valná schůze uzavírá jedno další významné ob-

Výroční zpráva kulturního referenta SČzV

Když jsem se před rokem ujal funkce kulturního referenta, slyšel jsem mnoho proroků. Jedni mě varovali, abych z Prahy nechodil, že se v Žatci utluču a pohrbím — a měli pravdu. Druzí tvrdili, že neznám již svoje krajany, že budou mít moc starostí existenčních, že na kulturu nebudou mít čas — a měli také pravdu. Třetí mi blahorečili, že je to v zájmu decentralisace, že je to záslužný čin vnášet kulturu do pohraničí — a měli také pravdu! A tak kolik proroků, tolik pravd, a tak by to mohlo jít do nekonečna. Dnes je jisto to i ono. Zrušením styků s Prahou jsem si uškodil. Na druhé straně má práce i když se z počátku zdála hlasem volajícího na poušti, přinesla očekávané ovoce. Bylo to v začátcích, vše se muselo budovat.

Zájem nebyl takový, jaký by měl být, neb první starostí našich bylo, kde budou bydlet a z čeho budou žít. Tím více, že po válce byli znechuceni, mnohdy zklamáni, jedni nade vším lámali hůl, druzí říkali, že jim to je lhostejné a nescházelo ani zoufalství. Za takových poměrů byl to těžký plán, co dělat a z čeho začít. Bylo toho moc a věřte, že jsem mnohdy nevěděl co dříve. Jedno jsem si uvědomoval, a sice to, že za každou cenu se musí ukázat místním spoluobčanům kdo jsme. Mnohdy se na nás dívali velmi divně, což se odráželo v praktickém životě velmi draslicky. Chyba byla na naší straně tak jako na jejich. Naši někdy nerozvážně si vedli ve svém vystupování, což mělo za následek časté upírání práv, která nám příslušela. To jsem pochopil a začal pracovat. První co bylo, udělat soubor, vystupovat veřejně, aby poznali kdo jsme a tím také abychom se stali nositeli slovanské lidové kultury zde ve vlasti. Nebylo lidí, nebylo notového materiálu, nebylo kostýmů a nebylo spolupracovníků. Pochopení pro tuto věc měli jedině red. Chudoba a býv. administrátor Věrné strážce Dušek. Díky těmto, mohl jsem tuto práci začít uskutečňovat. Musím to ještě jednou podtrhnout, nebylo pro to mnoho pochopení. Sehnala se mládež, nebylo kde zkoušet, stěhovali jsme se ze sálu do sálu. Nebyla látky na kostýmy, díky adm. Duškovi se sehnala a díky krajanice Milerové z Tvřic, která je gratis ušila — byly. První vystoupení jsme pořádali na oslavu 28. října 1947 a pak samostatné vystoupení na oslavu Říjnové revoluce téhož roku v Městském divadle v Žatci. Tato první vystoupení měla ohlas, který přispěl ke kondolisaci našich poměrů v Žatci a přenášel se do Prahy a celé ČSR. Jelikož soubor byl sestaven výhradně jen ze studující mládeže, bylo možné stále rozjíždět. Přesto jsme si našli vždy vhodný čas —

dobí v našem životě. Jistě před nás však postaví úkoly nové, neméně významné a důležité, úkoly budování, výstavby a přestavby ve svorné spolupráci s ostatním lidem republiky, otázku zapojení do všeho dění a v neposlední řadě otázku kulturní činnosti. Jest si proto jen přáteli, aby i tyto další úkoly byly splněny stejně úspěšně, jako ty dosavadní.

Za ÚVSCzV: Jaroslav Chudoba, předseda.

a toho studující naše mládež měla opravdu poskrovnou, neb ze 7. třídy ruské střední školy dělala maturitu v češtině. Zajeli jsme do Aše, Podbořan, vystupovali na všech slavnostech zde v Žatci, kde jsme se stali nepostradatelnou složkou veřejného kulturního dění. Na pololetní prázdniny jsme se rozjeli do pohraničí na Moravu, kde jsme vystupovali při vyprodaných sálech v Lanškrouně, Mohelnici, Suchdole n. Orlicí, Uničově, Květině, Šumperku, sklizeje úspěch, o čemž nesevědčil jen potlesk, ale také četná poděkování od ONV a sekretariátů KSČ. Všude místní obyvatelé nás poznávali a my jsme čestně a úspěšně propagovali slovanskou národní kulturu.

Naše símě padlo na úrodnou půdu, naši začali žít, založili kroužky pro pěstování slovanských národních tanců a písní. Po našem vzoru takový kroužek v Suchdole n. O. nás zdařně reprezentuje na východní Moravě a stane se nepostradatelnou složkou kulturního dění pro celé okolí. Jinde alespoň jedinci uposlechnouví moji výzvu spoluúčinkují v místních kroužcích dramatických a mám z nich velkou radost. Často jedinec napraví to, co dvacet jiných pokazilo. Ovšem v tomto oboru v zájmu asimilace nebylo záhodno zakládat samostatně naše dramatické kroužky, proto jsem také dával instrukce ve VS, jak se mají do této práce zapojit. Ovšem jen to jsem nepokládal za celou moji práci v kultuře. Důležitá je i kultura v hospodářství. Vím, jakou snahu měli naši na Volyni o čistokrevné chovy domácího zvířectva, a proto vám radil Jiří Klásek. Stočky mně s velkou ohotou zapůjčil ředitel Brázda a tak postupně jsem zasvěcoval členy do uznaných chovů drůbeže. Zde mám výsledky nad očekávání dobré. Mnoho státně uznaných čistokrevných chovů u našich lidí je toho důkazem. Ted když jsem dělal „putování po odbočkách“ byl jsem velmi spokojen. Ten, kdož jen trochu věnoval pozornost této otázce, má dnes výsledky nejen v řádně dodaném kontingentu, ale také v řádném příjmu.

A to je také kulturní Zajímavé je, že tam, kde jsem to nečekal, se to ujal, a tam, kde jsem kládl velké naděje, byl jsem zklamán. Jaký to vše má význam — ocenit odstup času. Taktéž je to s Olympiádou lidové a umělecké tvorby vol. Čechů. Snad jen málokdo si uvědomuje, jak dalekosáhlé to bude mít důsledky a význam pro nás, a to nejen proto, že si málokdo může dovolit jako my souležet ve čtyřech slovanských řečích. Musím však po pravdě říci, že jsem počítal s větším zájmem. Snad je to válkou, že se lidé naučili chytřit, stát stranou, posuzovat, aniž by sami alespoň trochu pomohli prakticky. Nebylo mou vinou, že se někde

spalo, vybízel jsem prostřednictvím VS, ale často se stalo, že pak se řeklo: Kdybychom o byli věděli! Asi že to nečetli. Práce to byla těžká, věřte, že těžší, nežli řídit operu. Nakonec chci poznamenat, že ještě více se musíme zapojit do kulturního dění, učit se, a to ve všem. Jinak budeme předstízení. Známe vaše schopnosti a proto stačí jen trochu dobré vůle.

Při této příležitosti bych chtěl také poděkovat kult. ref. ÚVSCzV v Praze za vzácné pochopení a finanční pomoc, kterou na tento účel věnoval pro SČzV a tím umožnil moji práci. Taktéž děkuji všem, kdož mi v práci pomáhali.

Práce kulturního referenta je velmi těžká, rád ji přenechám komukoliv jinému. Nefrvám na tom, abych to místo zastával. Na vysvětlenou, aby bylo jasno, nepřišel jsem do Žatce dělat kariéru, tu jsem si udělal bez cizí pomoci již dříve, teď jsem jen své jméno dal k dispozici veřejným zájmům našich krajanů a státní.

Vladimír LIBOVICKÝ,
kult. referent SČzV

Zpráva o činnosti KPVC při SČzV v Žatci

Kruh přátel volyňských Čechů stal se odborem SČzV rozhodnutím minulé valné hromady. Prakticky se tak stalo po předání Malinského fondu, kterým předal KPVC 102.339,60 Kčs a 103.000 K na vázaném vkladu.

Těsná spolupráce s ústředním výborem stávala zde po celý rok. Proti loňské zprávě bude tato zpráva poněkud chudší, poněvadž pracovní elán několika jednotlivců, kteří opravdu pracovali, podryvala škodolibá, skrytá a reakční kritika, počínající hloupými pomluvkami, vedoucí k nemožnostem, ukazující, co dovede lidská zloba. Rozhodl jsem se proto zanechat práce v KPVC. Děkuji všem za spolupráci, kteří dovedli práci, jež byla vykonána z lásky, oceniti. Děkuji zejména členům vedení Svazu, předsedovi Chudobovi, který svoji neúnavnou a poctivou práci dovedl spojit lidsky hřejivým porozuměním tužby druhého a jehož práce ve Svazu dnes ještě nikdo nedovede oceniti a doceniti. Děkuji mistru Libovickému, který vzdáním se na čas kariéry, tolik volyňským prospěl a svým světovým rozhledem přispěl ke kondolisaci poměrů a jejich kulturnímu usměrnění. Děkuji obětavému br. Náglovi a zejména pak předsedovi akčního výboru br. Cílcovi, který opravdu vykonal pro volyňské v dobách únorových dílo, které svojí velikostí dovedlo převést rozříznuté volyňské těmito historickými údobími a jež se tak málo oceňovalo. Dále děkuji těm stům a tisícům, které jsem při své práci mezi volyňskými poznal a jejichž přátelství bylo tak upřímné a hřejivé a na které

po celý život nezapomenu. Dvacet let věnovaných Volyňským, deset zájezdů k nim a tři roky strávené mezi nimi dalo mi opravdu mnoho krásných okamžiků a zkušeností v životě. Bohužel, nic na světě netrvá věčně, a při mém odchodu přeji všem, i těm, kteří mně ublížili, vše nejlepší.

Činnost spolková. Konalo se 5 porad pracovníků. Členů jest 702. Kruh založil odbočky Svazu v Domažlicích a Lanškrouně. Pomohl postavili pomník padlým v Liběšovicích na Podbořansku, jehož posvěcení bylo velkou a radostnou manifestací. Jinak veškeré snažení bylo spojeno se Svazem. Všude, kde Svaz pomoc potřeboval, bylo pomozeno. Kruh vybavil soubor vol. mládeže kostýmy, organizačně pořádal II. ples vol. Čechů, měl lví podíl na Slibu věrnosti 13. července v Žatci. Veškerý pak zřetel byl obrácen k volyňské mládeži, která se vrátila do vlasti. Uspřádán byl její sjezd v Žatci, kterého se zúčastnilo více jak 100 delegátů z celé republiky. A pak to byla ona slavná doplňovací škola v Jesenici, konaná s jedinečnou pomocí poslance Dr. B. Steinera, jež trvala celý měsíc. Na ukončení byla konána velká slavnost. Pak byl konán zájezd do Prahy s více jak 130 účastníky, kde byla mládež hosty obětavého ČUZ a kde jsme pozdravili vedle red. Svihovského, Dra Steinera, ministry Svobodu a Zdeňka Nejedlého. Po ukončení pak v Žatci byly zřízeny Studentské domovy volyňské mládeže pro 65 studentů na Husově třídě a zde prakticky byla ukázána naše láska k Volyňským.

Studentské domovy. Hned po příchodu Volyňských do vlasti zřídil ve škol. roce 1946—47 KPVC Studentský domov, kde v kruhových místnostech bydlelo 7 studentů. Po škole v Jesenici a propagaci záleckého gymnasia přišlo v roce 1947 do Žatce více jak 120 studentů, z nichž polovina našla nový domov v našem dívčím a chlapeckém domově. Tyto Kruh sám vybavil, získal svršky, potraviny a všichni chovanci byli poděleni i se členy souboru vlněnou látkou na oblek v ceně více jak 100.000 Kčs. Tyto se mi podařilo získati u Unitářské pomoci v Praze.

Domov měl svoji samosprávu vedenou br. Masným z Lanškrouna, který svoji funkci konal velmi svědomitě. Chovanci vydávali svůj časopis *Pezelrav*, který řídil Židlický. Byla pořádána celá řada podniků, oslav a přednášek za účasti četných přátel volyňských studentů. Veškeré oslavy konaly se ve spolkové místnosti aneb na chodbě v chlapeckém domově. Byly to oslavy T. G. M., Říjnové revoluce, přednáška o krajanech v Kanadě a j.

Vedoucím domovů byl pan učitel Hubal a později paní Svárovská, která s láskou a pilí se studentům věnovala a budil zde jí vyslovený velký dík. O stravování se starala z počátku paní Vondrová a později paní Hovorková. Celkem bylo podáno chovancům více jak 31.000 porcí jídel. Většina chovanců platila výdaje v Domově, které byly minimální — 100 Kčs, z prostředků, které jim Kruh opatřil. Nejvydatnější byla

také podpora min. školství. Vedení pedagogické měl pan profesor Kubík, který v Domovech bydlel.

Ovzduší v Domovech bylo opravdu krásné a čistě volyňské. Až ku konci bylo několika jedinci zmařeno. Vztah profesorského sboru gymnasia byl velmi přátelský a všichni profesori v čele s řed. Mikešem a později s řed. Svobodou měli pro volyňské studenty plně pochopení. Jen tak se plně stalo, že všichni volyňští oktáváni, jichž bylo 23, složili zkoušku dospělosti.

Vlastní knihovna doplňovala vzdělání mimoškolní. Čítala na 300 svazků.

Soubor volyňské mládeže. Tento kolektiv organizačně vedl Kruh a také za spolupráce pí Milerové z Tvršic pořídil 15 národních krojů slovanických národů z látek ze Švýcar a Ameriky. Také zájezd na Moravu byl Kruhem organizován a přinesl radostnou vzpruhu volyňskému bratrstvu. Mistr Libovický, který mu dal pěknou uměleckou náplň, vykonal s tímto kus propagačního díla, které se nedá ničím zaplatiti.

Naše plány do budoucna nejsou velké. Jelikož se Volyňští rychle vzivají do nových poměrů, nebudou potřebovati nižádné pomoci přátel. Hodláme ještě pomoci řadě potřebných studentů, jichž je nyní celá řada na vysokých školách i na školách středních. Pět studentů je odkázáno jedině na naši podporu. Občasně podpoříme 15 až 20 jak prostředky finančními tak věcnými. Část zařízení domovů, které jsem vyprosil, jsme zapůjčili Lužickým bratřím pro jejich studentský domov v Praze III a dokázali jsme, že chudý chudému vždy a rád pomůže.

Na prahu další činnosti přeji jménem všech přátel Volyňských, aby příští rok činnost byla úspěšná a všem přinesl pochopení jedněch pro druhé.

J. DUŠEK, předseda KPVC v Žatci při SCZV.

Malínský a sociální fond — Vyjádření SCZV k dožádání SBS okr. odb. Žatec

Na základě rozhodnutí ÚVSCZV ze dne 6. 11. 1948 uveřejňujeme obsah přípisů mezi SCZV a SBS okr. odb. v Žatci, a to z toho důvodu, že na náš poslední přípis č. 5903-Ch-1948 ze dne 21. října t. r. nedošla dosud odpověď a také nebylo vyhověno našim oprávněným požadavkům tam postaveným.

Ústřednímu výboru Svazu Čechů z Volyně Žatec.

Svaz bojovníků za svobodu jakožto vrcholná organizace všech odbojových složek Vás žádá, abyste do konání valné hromady Vaší organizace (6. října t. r.) předložili okresnímu vedení SBS řádné prošetření těchto fondů: Malínský fond, Siroťský fond, Sociální fond.

Zároveň Vás upozorňujeme, že v případě nedodržení tohoto termínu (6. X.) jsme nuceni celou záležitost hlásiti Ústředí SBS.

Dále Vás žádáme, aby v nejbliž-

ším čísle časopisu *Věrná stráž* byl uveřejněn tento článek:

Svaz bojovníků za svobodu, okresní jednota Žatec žádá všechny dárce, kteří podpořili fondy SCZV, Malínský, Siroťský neb Sociální, aby okamžitě hlásili v kanceláři SBS, Žatec, nám. dr. Ed. Beneše, tel. 578, částku, kterou na tyto fondy věnovali. Za Svaz bojovníků za svobodu, okr. jednota Žatec
předseda (podp. nečitelný).

P. T. Svaz bojovníků za svobodu, okr. jednota v Žatci, nám. dr. Beneše.

K Vašemu přípisu č. 274-48 ze dne 28. září 1948 dovolujeme si dotázat se, k jakému účelu potřebujete požadovaná od nás vyúčtování z uvedených ve shora uvedeném Vašem přípisu fondů.

Za Vaši odpověď Vám předem děkujeme a jsme s bratrskými pozdravy. Za Svaz Čechů z Volyně
Nágel v. r.

Bratrskému Svazu Čechů z Volyně Žatec.

K Vašemu dotazu pod č. 5651-N-1948 oznamujeme: Vzhledem k tomu, že se mluví o dosud neuveřejněné vyúčtování těchto fondů, choeme znát pravý stav této věci, abychom mohli zamezit šíření šeptavých a učinili zá-kroky pro nepravdivé šíření.

Za Svaz bojovníků za svobodu, okr. jednota Žatec
předseda (podpis nečitelný).

P. T. Svazu bojovníků za svobodu okr. odbočka Žatec.

Svaz Čechů z Volyně byl požádán Vaším přípisem č. 274-48 ze dne 28. 9. t. r. o předložení vyúčtování Malínského a sociálního fondu. Siroťský fond, o jehož vyúčtování bylo rovněž žádáno, při SCZV neexistoval a neexistuje. Již tato okolnost svědčí o naprosté neinformovanosti v předmetné záležitosti těch, kdy byli iniciátoři zmíněného přípisu.

Přesto, že jak forma, tak obsah dopisu byly spíše urážející než věcné, z čehož pochopitelně bude SCZV vyvozovat další důsledky, rozhodlo se předsednictvo Svazu před zahájením dalších patřičných kroků požádat SBS, okr. odbočku v Žatci o sdělení důvodů, které vedly k tomuto mírně řečeno nemístnému zásahu do cizí kompetence. Ve Vaší odpovědi č. 291-48 ze dne 13. 10. 48 se říká, že jde o snahu zamezit šíření šeptavých vzniklé jakoby v důsledku nevyúčtování těchto fondů.

Pro Vaši informaci proto sdělujeme, že je kvitován ve *Věrné stráž* každý dar, určený pro tyto fondy, jež sloužily a slouží oba vlastně stejnému účelu: zmírnění těžkého sociálního postavení těch nejvíce postižených ze řad reemigrantů z Volyně poskytováním rychlé a účelné fin. výpomoci v naléhavých případech. Neuveřejňovali jsme však dosud jména těch, jimž byla výpomoc poskytnuta a v jaké výši. Činili jsme tak jedině z ohledu na to, aby nebyly nijak dotčeny city těch, kdož byli nuceni používat dobrodijní darů. Není však vy-

loučeno, že tato praxe bude upravena jinak. Celková výše vyplacených podpor byla také postupně několikrát oznamována.

Svaz Čechů z Volyně nechce pochybovat o Vaší upřímné snaze čelit lživým zprávám a šeptandě, kterou jednotlivci ze řad vol. Čechů rozšiřují hned o hospodaření fondy, hned o zaměstnancích Svazu či o jeho vedení. Uznáváte sami ve svém dopise ze dne 13. X. t. r., že se jedná o šeptandu a přesto jste původně celou záležitost postavili tak, že tyto nezodpovědné pomlůvače, kteří ji šíří, svým postojem vlastně podporujete a kryjete! SBS, okr. odbočka v Zatci šel tak daleko, že nechal uveřejnit v denním tisku a to v krajské mutaci RP ze dne 8. 10. 48 výzvu k vol. Čechům, kterou bude těžce odůvodňovat.

Svaz Čechů z Volyně považuje proto za nutné při této příležitosti upozornit SBS, okr. odb. v Zatci na jednu velmi závažnou okolnost, a to, že celá tato pro Vás nová záležitost má své pozadí a hlubší kořeny, než jak se na povrch jeví. Máme dostatečné důkazy o tom, že nejde o malinský ani sociální fond SČZV, které jsou v naprostém pořádku — ale o záměrnou akci naší reakce proti vedení SČZV, které po únorových událostech přešlo do rukou mladých a pokrokových lidí. Dnes je před valnou hromadou Svazu a naše reakce, která se nemůže smířit s tím, že vývoj v naší organizaci spěje jinými cestami, než jak si ona přála, vidi zase svou příležitost.

A její metody jsou totožné s metodami reakce v našem státě: intriky, lži, pomlůvy, šeptanda. Až splaskne bublina o fondech, vypustí se jiná — stejně lživá, špinavá a efemérní.

Naše reakce je zřejmě velmi rafinovaná a proto je nám opravdu líto, že někteří jednotlivci ze řad vedení SBS se nechali ovlivnit a zneužít lidmi, kteří snad zdánlivě vzbuzují důvěru, avšak ve skutečnosti jsou jen mluvčími a exponenty těch, kdož z pochopitelných důvodů dnes sami nevstupují na veřejnost.

Svazu Čechů z Volyně jsou dobře známy jak osoby inspirátorů tak i realizátorů všech těchto lživých zpráv a pomlův. Bylo proto rozhodnuto, po zjištění a ověření ještě některých dalších závažných okolností, učinit proti nim taková opatření, jaká lidé tohoto druhu i všichni jejich pomahači zasluhují.

Tímto ovšem nepovažujeme za vyřízený Váš původní přípis čj. 274-48 ze dne 28. 9. t. r. v souvislosti s tím žádáme, aby SBS — okresní odbočka Zatec:

1. svolal ihned schůzi předsednictva a širšího výboru, v němž jsou zastoupeni také členové předsednictva SČZV a předmětem jednání učinil celou tuto záležitost — poněvadž pochybujeme o tom, že členové výboru SBS jsou o věci náležitě informováni,

2. zrušil přípis čj. 274-48 ze dne 28. 9. 48 a vyvedl důsledky pro jeho iniciátory,

3. omtvil se přípisem Svazu Čechů

z Volyně za obsah zmíněného dopisu, 4. odvolal výzvu k vol. Čechům uveřejněnou v krajské mutaci RP ze dne 8. 10. t. r.

Nebudou-li splněny tyto naše požadavky, Svaz Čechů z Volyně uveřejní současně s podrobnými zprávami o Malinském a sociálním fondu v jednom z příštích čísel Věrné stráže obsah jak Vašich příspěvů, tak našich odpovědí v plném znění. Zároveň podáme stížnost na ústředí SBS v Praze.

Jsmo přesvědčeni, že v zájmu dobrého jména SBS a další klidné spolupráce vyhovíte naší oprávněné žádosti v plném rozsahu.

Za Svaz Čechů z Volyně

Předseda Tajemník
Chudoba v. r. Nágel v. r.

Předseda AVSČZV Gilc v. r.

Malinský fond

Malinský fond byl založen 17. července 1945 Jindřichem Duškem, předsedou Kruhu přátel volyňských Čechů a to v Praze, kde se toho dne konala tryzna za oběti Českého Malína. První veřejná sbírka vynesla 32.000 K. Fond byl určen k sociálním účelům a činnosti k uctění památky obětí Českého Malína na Volyni, nikoliv pro vybudování pomníku. Fond spravoval Kruh přátel vol. Čechů, který byl až do valné hromady Svazu Čechů z Volyně v květnu 1947 odbohem býv. ČSL v Zatci.

Díky iniciativě, čilé propagační a vydavatelské činnosti předs. KPVC a jeho zájmu o věc, který pramenil z upřímné snahy pomoci těm nejpotřebnějším z našich řad, byly získávány postupně další fin. prostředky a zároveň poskytovány podpory a výpomoci v nejnáléhavějších případech. Přesto, že formálně KPVC nebyl odvislý na SČZV, bylo ještě před jeho zapojením do Svazu dosaženo dohody, že výplata výpomoci a podpor z MF bude se dít jedině za souhlasu a na doporučení Svazu. Tato dohoda byla striktně dodržována.

Po založení Věrné stráže v říjnu 1946 zřídil KPVC své konto pro MF také při našem časopise, jehož prostřednictvím byly získávány další fin. prostředky a z něhož byly se souhlasem Svazu vypláceny další podpory. Na tomto kontě je k dnešnímu dni 13.995,60 Kčs.

Na základě rozhodnutí valné schůze SČZV v r. 1947 předal KPVC Malinský fond do správy Svazu a to zápisem ze dne 20. 12. 1947 a postupným převodem částky 102.339,60 Kčs. Dále byla dána k dispozici SČZV částka 103.000 K ve staré měně na vázaném vkladě u Nár. banky čs. v Praze na účet ČSL, kteroužto částku KPVC tam složil při měnové reformě v r. 1945, poněvadž v té době byl odbohem ČSL. Z této částky bylo na žádost a osobní intervenci předsedy SČZV a KPVC uvolněno 50.000 Kčs a složeno na účet MF při SČZV. Také uvolnění zbývajících částky 53.000 Kčs bylo slíbeno, dosud však provedeno nebylo.

Souběžně s MF KPVC bylo vede-

no od 16. 7. 1946 v účetnictví SČZV konto Český Malín, jehož základ tvořil čistý výtěžek z pietní slavnosti pořádané ve třetím výročí vyvraždění a vypálení Českého Malína v Zatci 14. 7. 46 a další příspěvky na sociální účely. Prostředky získané na tomto kontě čítají 51.014,70 Kčs.

Celkové prostředky Malín. fondu tvoří tedy částky:

102.339,60 Kčs od KPVC
50.000,00 Kčs uvolněno z váz. vkladu KPVC

51.014,70 Kčs z konta Český Malín u SČZV

Celkem tedy částka

203.354,30 Kčs, která je na účtu SČZV.

Dále je záč částka 13.995,60 Kčs jako zůstatek z konta KPVC-MF u Věrné stráže a částka 53.000 K na vázaném účtu KPVC u ČSL v Nár. bance v Praze.

Z Malinského fondu bylo do dnešního dne vyplaceno na sociální účely a na výdaje s organizací slavnosti položení zákl. kamene k pomníku obětem Čes. Malína v Zatci 14. 7. 46. celkem 174.132,00 Kčs.

Sociální

Pněvadž se vyskytnou dva odlišné názory na použití Malinského fondu, z nichž jeden mluví o sociálních účelech a druhý o stavbě pomníku obětem Českého Malína, bylo nutno zřídit sociální fond, který je dořován dary účenými výslovně na podporu vdov, sirotků, pozůstalých po padlých a sociálně slabých vol. Čechů. Z tohoto fondu se vyplácejí jednorázové podpory a výpomoc od 2. 12. 1947.

Příjem soc. fondu činí ode dne jeho založení t. j. 3. XI. 47 do 21. XI. 48 212.939,20 Kčs. Výdaj soc. fondu za stejnou dobu 68.007,20 Kčs. Zůstatek činí 144.932.— Kčs.

Ústřední výbor SČZV navrhuje valné hromadě Svazu, aby otázka fondu byla řešena po formální stránce tak, že na účet sociálního fondu budou převedeny a převáděny všechny částky, určené na soc. účely, Malinský fond bude zrušen a bude založen nový fond pro vybudování pomníku obětem Českého Malína v Zatci, jehož základ vytvoří částky z dosavadního MF, které byly výslovně pro tento účel věnovány a určeny.

Zápis

o provedení revizi ve Svazu Čechů z Volyně dne 13. listopadu 1948. Revize byla provedena členy revizní komise Václavem Londonem, Josefem Rejzkem a Antonínem Einhou. Kontrolovány byly hlavní, pokladní a pomocné knihy, jakož i veškeré doklady za čas od 1. listopadu 1947 do dnešního dne.

Revize zjistila pokladní hotovost 50.312 Kčs, což se shoduje se zápisy pokladní knihy (poslední položka 663). Komise konstatuje, že přes upozornění při minulé revizi (31. 10. 1947) pokladní kniha vede i nadále účetní, rovněž i nadále jsou větší sumy přechevávány v příruční pokladně (50.000 ve skříni), čímž jsou opomíjeny bezpečnostní důvody.

Svaz Čechů z Volyně přebral od KPVC Malinský fond ve dnech 12.—3. prosince 1947 (pol. 626 659 660) v úhrnné sumě 102.339,60 Kčs. Z tohoto fondu jsou poskytovány podpory nemajetným krajanům a studující mládeži. V některých případech však není dostatečně prokázána nutnost této podpory a sociální stav žadatelů (pol. 550 na sumu 1400 Kčs, Prymlová Nina, Rostislav Šlegr, Marie Hamčová, Jiřina Šlegrová).

Pod pol. 619 bylo vyplaceno pí Černé 3000 Kčs jako mimořádná odměna

jen na příkaz předsedy bez předchozího svolení výboru.

Až do 1. listopadu t. r. Svaz zaměstnával 11 zaměstnanců. Tento vysoký stav zatěžoval pokladnu (bylo vyplaceno na mzdách za měsíc říjen 36.833 Kčs). Od 1. listopadu byli 3 zaměstnanci propuštěni. Účetnická agenda jest vedena plynule, není nepracovaného materiálu a až na nepatrné výjimky možno ji schváliti bez zvláštních výtek.

Komise prohlédla a schválila účetní uzávěrku za rok 1947. Účet ztrát

a zisků jest vyjádřen sumou 530.335 Kčs 50 h, bilance ku 31. prosinci 1947 má po straně aktiv a pasiv sumu 298.287,15 Kčs. Komise doporučuje valné schůzi předloženou bilanci ku schválení a udělení absolutoria.

Pro další období komise doporučuje omeziti pokud možno vydání jak osobní, tak věcná.

Tím byla revise ukončena.

V. Louda v. r., J. Rejzek v. r.

A. Línha v. r.

Návrh jednacího řádu Svazu Čechů z Volyně

Valné hromada

§ 1.

Valnou hromadu svolává předseda anebo místopředseda na návrh výboru Svazu, který určí den, místo a program valné hromady.

§ 2.

Každý účastník valné hromady bude zapsán při vstupu do místnosti do listiny přítomných, která je průkazem o presenci. Podle presenční listiny zjistí předseda, je-li přítomna kvalifikační většina, aby mohla být valná hromada zahájena.

§ 3.

Veškerá jednání valné hromady řídí předseda nebo místopředseda. Zápis vede zapisovatel anebo za jeho nepřítomnosti ten, koho k tomu určí předsedající.

§ 4.

Ke každému bodu programu valné hromady podává nejprve zprávu zpravodaj, stanovený výborem Svazu, načež každý z přítomných členů si může k této věci vyžádat slovo. Slovo udílí předsedající podle časového programu přihlášení. Je-li se toho pořebo, má předsedající právo požádat, aby přihlášky o slovo se daly písemně. Požádá-li o to předseda, musí být návrhy podány písemně.

§ 5.

K dennímu pořádu udělí předsedající hlásicímu se o slovo ihned slovo a bez rozpravy dá o jeho návrhu rozhodnout. Po přijetí návrhu na konec záznamu do listiny řečníků nepřijímá již předsedající dalších přihlášek o slovo.

§ 6.

K věcné poznámce nebo k osobnímu prohlášení udělí předsedající slovo k témuž bodu jednání členu nejvýš dvakrát a to nejdéle na dvě minuty, ačli nejde o obvinění, které vyžaduje dalšího vysvětlení. Obviněný má poslední slovo. Rečnická doba činí 5 minut, lhůta zpravodajova 20 minut, pokud pro určitý případ se valná hromada jinak neusnese.

§ 7.

Mluví-li řečník tak, že se uchyluje od věci, nebo uráží-li přítomné, či užívá-li neslušných výrazů, nebo chce-li zjevně mařiti jednání schůze, napomene ho předseda tím, že jej volá k věci nebo k pořádku. Po trojím takovém napomenutí a při zvlášť hrubých proviněních řečnickových, pak již po jednom napomenutí má předsedající právo odníti mu slovo, po případě, souhlasí-li s tím valná hromada, vyloučiti jej ze schůze na určitou dobu nebo na celou schůzi.

§ 8.

Změna pořadí programu se může státi jen se souhlasem valné hromady. O návrzích k věcem, které nejsou na programu, může býti jednáno jen tehdy, jestliže byly předsednictvu předloženy nejméně 8 dní před valnou hromadou, nebo jestliže jim valná hromada přiznala pilnost.

§ 9.

Je-li podán k určitému bodu jeden návrh, hlasuje se o něm, je-li podáno návrhů více, hlasuje se nejprve a návrhu předběžném, po případě nejširším; který návrh to je, rozhodne předsedající, dotázav se v pochybných případech valné hromady. Je-li přijat jeden návrh, odpadá hlasování o všech návrzích ostatních, po případě o jejich částech, které mu odporují. Rovněž odpadá hlasování o všech návrzích, které předpokládají přijetí návrhu jiného, když tento návrh byl zamítnut.

§ 10.

Usanovení §§ 2-7 a § 9 platí obdobně pro jednání ostatních orgánů Svazu, pokud pro ně nebyl při jejich vzniku, nebo valnou hromadou či výborem Svazu schválen jednací řád jiný.

§ 11.

Volba předsedy a dvou místopředsedů, předsedy smírčího soudu a tří revisorů účtů a jejich náhradníků se provede zdvižením ruky. Zvoleni jsou, kdož obdrželi nadpoloviční většinu hlasů přítomných členů. Volba předsedy a dvou místopředsedů, předsedy smírčího soudu, revisorů účtů (jejich náhradníků) se provádí odděleně.

§ 12.

Volba členů výboru Svazu se provádí podle § 15 stanov Svazu.

Výbor Svazu

§ 13.

1. Výbor Svazu je schopen usnání, je-li přítomna nadpoloviční většina počtu členů, po případě jejich náhradníků. Usnání se prostou většinou hlasů přítomných členů. Při rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedajícího, který jinak nehlasuje. Žádá-li o to jedna pětina počtu přítomných členů výboru, hlasuje se listky. Náhradníci nastupují za nepřítomné členy výboru v pořadí, jak byli zvoleni valnou hromadou. Za členy výboru Svazu na kratší čas zaneprázdněné nebo nepřítomné povolá předseda na tuto dobu náhradníky podle stejných zásad. Náhradníci, povolani za nepřítomné členy, mají ve schůzi stejná práva, jako členové výboru Svazu. Jinak jsou náhradníci povinni zúčastnit se všech schůzí výboru s hlasem poradním.

2. Účast na schůzi výboru Svazu se zjišťuje listinou přítomných. Povinnost odstupujícího výboru je předložit valné hromadě statistiku účasti členů na schůzích za celý správní rok. O jednání výboru Svazu se vede podrobný zápis, který vyhotoví sekretariát a podepíše zapisovatel. Zápis ověřuje předseda nebo některý člen předsedou pověřený.

3. Ústřední výbor zvolí ze svých členů a náhradníků předsednictvo. Při výběru osob přihlíží především k tomu, aby šlo o činovníky zkušené, kteří nejen pro svou kvalifikaci, ale i ochotou věnovat se plně práci pro Svaz skýtají záruku, že předsednictvo jako výkonný orgán výboru bude vyřizovat přikázanou mu agendu co nejlépe k prospěchu Svazu a jeho členstva.

4. Dále výbor zvolí, uzná-li to za vhodné, komisi pro otázky: hospodářské, sociální a kulturní. Tyto komise projednávají specifické otázky, týkající se tohoto oboru čin-

ností Svazu. Předsedy komisí zvolí výbor ze svého středu.

5. K vyřizování agendy Svazu zřizuje výbor Svazu ústřední sekretariát a ustavuje v něm placené síly. Hotové výlohy vzniklé při výkonu funkce hradí se z pokladny Svazu po schválení výboru. Tajemník spolupodpisuje spisy administrativní povahy, v nichž jde jen o sdělení určitých skutečností, nikoliv o rozhodování, a pak ty administrativní spisy, které nejsou vyhrazeny k podpisu jiným funkcionářům.

6. Výbor Svazu koná řádné schůze nejméně jednou za dva měsíce. Mimořádné schůze svolává předseda, když to uzná za potřebné, anebo když o to požádá nejméně pět členů výboru Svazu, nebo nejméně 50 členů Svazu, uvádějící důvod, pro který svolání schůze žádají.

7. Člen výboru Svazu, který bez omluvy se nedostaví do tří schůzí výboru Svazu řádně svolaných, nebo který trvale zanedbává své povinnosti činovníka, nebo jakkoliv poškozují zájmy Svazu, může být postrán vyloučením z výboru.

Předsednictvo

§ 14.

1. Předsednictvo koná řádné schůze, nejméně jednou v měsíci, mimořádné, uzná-li to předseda nebo úřadující místopředseda za nutné, nebo navrhnou-li to alespoň tři členové předsednictva, nebo šest členů výboru. V době, kdy předsednictvo nelze svolat, rozhodne o neodkladných věcech předseda nebo úřadující místopředseda po dohodě s dosažitelnými členy předsednictva. Opakem takové může být v nejbližší schůzi předsednictva zrušeno. Předsednictvo připravuje pořadí jednání výboru Svazu a zprávy určené k projednání zašle závčas členům výboru.

2. Předseda a ústřední tajemník vyřizují za pomoci ústředního sekretariátu běžnou agendu Svazu. Ústřední tajemník řídí sekretariát a práce v něm a odpovídá za ně výboru Svazu.

3. Předsednictvo se plně usnází, je-li přítomna nadpoloviční většina všech jeho členů. Usnází se prosbou většinou hlasů přítomných členů, při rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedajícího, který jinak nehlasuje. Žádá-li to některý člen předsednictva, hlasuje se lístky.

Budujeme sociální fond

Na svatbě Václava Pilaře se sl. Annou Umlaufovou, konané dne 14. XI. 1948, bylo vybráno na soc. fond SČZV 5.300 Kčs. Novomanželé věnovali 1.000 Kčs a učinili tak první krásný krok na společné cestě. Jménem všech potřebných, kterým tato částka rozjasní obličej, děkujeme všem štědrým dárcům a novomanželům pak přejeme hodně štěstí a zdraví na společné cestě.

Br. Vaněček a br. Valenta, Horní Vlkovice, p. Fulnek nám zaslali 1.600 Kčs, jež vybrali na křtinách u p. Dubce v Horních Vlkovicích. Sebraná částka byla určena pro vdovy a sirotky po padlých. Štěstím dárcům vyslovujeme upřímný dík.

Dne 7. XI. 1948 na svatbě p. Vlad. Sleviňského, Brendotř č. 37 na podnět p. Najdko S. bylo vybráno mezi svatebčanými 1.505 Kčs na sirotky a vdovy po padlých bojovnících za svobodu rodné země. — Děkujeme vám, že ani ve veselí nezapomínáte na ty, kteří svůj život položili za vlast.

Na svatbě sl. Mařenky Hovorkové v Mladějovicích na Moravě s p. Vladimírem Kacamonem na podnět p. Rudolfa Hovorky, který k přítomným ho-

stům promluvil o významu a nutnosti provádění dobročinných sbírek, byla podniknuta paní Emilíí Cervenkovou a panem Antonínem Hovorkou sbírka na účel malínského fondu pro podporu vdov a sirotků po padlých vojinech z Volyně, která vynesla obnos 6.000 Kčs.

Konstatujeme, že jest to opět důkaz dobročinnosti našich lidí, kteří využívají příhodné chvíle, kdy lidé zapominají na všední starosti a otevírají své srdce k dobročinným účelům, mají dosti dobré vůle k vykonání chvalitebného skutku.

Blahopřejeme novomanželům na jejich nové životní dráze — mnoho lásky a spokojenosti a dárčům vzdáváme věrné díky za jejich obětavost.

Odbočka ve Sternberku.

Skpt. Jaromír Hnídek nám zaslal částku 1.500,— Kčs, již věnoval u příležitosti svého sňatku se sl. Marií Hládečkovou na podporu volyňských vdov a sirotků. Všele děkujeme za ty, jimž srdce tímto darem pookřeje a přejeme novomanželům to nejlepší na jejich společné cestě.

Dne 14. XI. 1948 u br. Josefa Rea, vol. Čecha v Karli čp. 84, okr. Litomyšl, za přítomnosti Otce duchovního pravoslavné církve z Lanškrouna na křtinách jediného syna bylo vybráno jeho bratrem Bohuslavem Reem — Temnice, okr.

Správa odboček

§ 15.

Ustanovení § 13 s výjimkou odst. 5 jednacího řádu platí obdobně a přiměřeně pro výbor odbočky. Funkce předsedy odbočky je obdobná vzhledem k odbočce jako funkce předsedy Svazu. Odbočka jako vnitřní orgán Svazu podléhá dohledu a kontrole výboru Svazu a musí proto dbát toho, aby její akce byly jednotné s postupem Svazu a aby zájmy celku nebyly dílčími akcemi poškozovány. O každé akci přesahující rámec běžné činnosti odbočky si výbor vyžádá předběžný souhlas předsednictva Svazu. Výbor odbočky je povinen podávat vždy k 1. každého měsíce písemnou zprávu o své činnosti předsednictvu Svazu. Jméni odboček jakkoliv získané odbočka spravuje, ale musí je vykazovat v závěrečné bilanci Svazu jako součást svazového jmění. Majetkové dispozice se jménem odboček přesahující částku 5.000 Kčs, podléhají schválení výboru Svazu.

Přijímání členů

§ 16.

1. Předsednictvo Svazu jedná o přijetí člena na základě přihlášky, kterou podá uchazeč o členství. Formulář přihlášky, kterou vydá Svaz, musí být ve všech rubrikách řádně vyplněn a údaje doloženy. Přihlášky neúplně vyplněné nebo nedostatečně doložené vrátí předsednictvo Svazu uchazeči o členství k doplnění.

2. Před projednáním v předsednictvu Svazu se k přihlášce vyjádří příslušná odbočka.

3. Není-li proti přihlášce námitek, předsednictvo Svazu oznámí písemně uchazeči o členství, že byl ze člena přijat.

4. Jsou-li proti přijetí za člena námítky z řad členstva nebo předsednictva Svazu, musí předsednictvo Svazu předložit přihlášku výboru Svazu s námítkami k rozhodnutí. Rozhodnutí výboru Svazu je konečné.

Všeobecná ustanovení

§ 17.

Tento jednací řád platí ode dne schválení dozorčím úřadem po předchozím projednání valnou hromadou Svazu. Tytéž podmínky platí pro změnu jednacího řádu.

Sumperk — 1.710 Kčs. Přítomní na křtinách byli jeho bratři a přátelé. Tento obnos zasíláme jako dar na pravoslavnou církev v Lanškrouně, otcí pravoslavnému Andreji Kolomackému.

S bratrským pozdravem

Josef Re a Václav Zrout, obec Karle čp. 84, okres Litomyšl.

Malý oznámovatel

M. Vaňková - A. Stránský dovo-lují si oznámiti, že sňatku jejich bylo požehnáno dne 14. listopadu v chrámu pravoslavné církve v Mar. Lázních.

Blahopřání

Dne 26. XI. 1948 se dožívá 52 let naše drahá maminka a babička Marie Kulhánková. Vzpomínáme při tom Vaší lásky, Váš bohatý a plodný život a do dalších mnoha let Vám přejeme vše, co by Vás blažilo, abyste byla hodně spokojena a šťastna.

Věra, Olga, Ludmila, Marie, Eugen, Jaroslav, Josef, Milada — děti, Vladimír a Oldřich — zefové, Vladoušek — vnuk.

NAŠE MLÁDEŽ A PĚTILETKA

Nechci zde pouze plánovat. Jsem dalek jen usnášení se. Samo plánování, nebylo-li provedeno — neznamená nic. Raději si říci, jak na to, aby to šlo. My Volynští je nesmíme dívat na pětiletku jako na něco, co se nám nařídí. Trochu uvažujme. Čím více vyrobíme, tím více budeme moci prodat, tím více budeme mít peněz. Jak jsem již několikrát poznamenal, kultura je široký pojem a neomezuje se jen na hraní divadla a čtení knih. My máme povinnost navíc propagovat slovanské národní umění. Kultura je ve všem možném a dnes bych si chtěl o tom trochu pohovořit. Rekněme si to pěkně po pořádku. Na začátku pětiletky pořádáme první Olympiadu lidové a umělé tvorby volynských Čechů. Je to jediný kulturní podnik toho druhu v ČSR, neb podmínky jsou: soutěžit ve čtyřech slovenských řečích. To je obrovský přínos pro poznání a sblížení Slovanů, tedy ne hesla a řečnění. Po roce ji rozšíříme a umožníme, aby se jí mohli zúčastnit také nevolynští. Tím budeme každého nutit, aby se těmto slovanským řečem učil a poznával kulturu lidu, který jich používá. Žádná protekce — kdo to bude umět, ten zvítězí!

Ovšem to není jen záležitost mládeže, ale jen v mládeži leží budoucnost národa. Tím dáváme základ něčemu velkému. Podnět vyšel ze Zátce, letos se zúčastní olympiady jen vol. Češi z celé ČSR, ale během času bychom si přáli, aby se stala celostátní záležitostí. Tím větší to bude mít význam, čím o bude širší, lidovější. Nepomůže nějaký soubor, který by objížděl kraje, to by bylo málo! Takový soubor musí být všude. Dojít to do celého národa. A zde je pole působnosti naší vol. mládeže, a je to tím důležitější, že se to děje v pohraničí. A vyšlo to od nás, kteří jsme přijeli ze Sovětského svazu. Je to sice velký úkol, ale na to bychom nechtěli svoji činnost v kultuře omezit. Jelikož naše mládež je ve velké většině zemědělská, musíme se zapojit ještě v jiném odvětví kultury, a to zemědělské.

Rekněme si, že v průběhu 5LP zmizí z našich dvorků všechna strakatina drůbeže, že nebudeme mít na dvoře všechny křížené rasy slepic, ale jednu a čistokrevnou, že se naučíme řádně tuto drůbež pěstovat, postaráme se o řádné kurníky — a pak kontingenty vajec nebudou problémem.

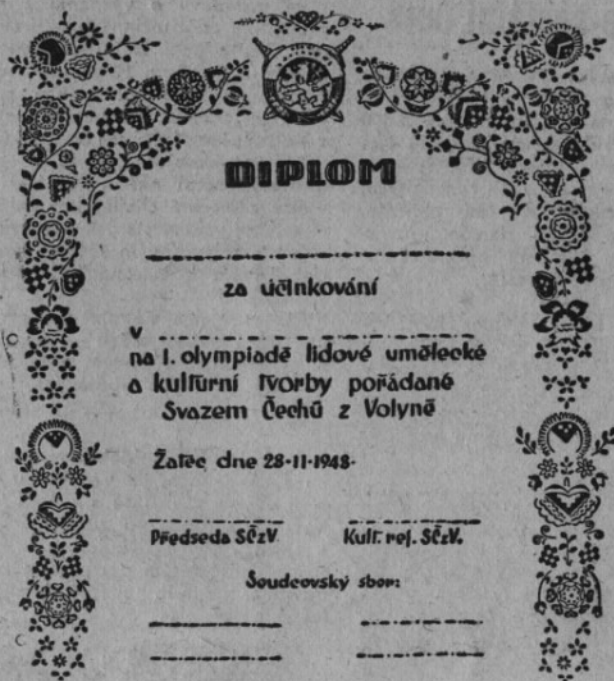
Což kdybychom si řekli, že se věnujeme čistokrevnému chovu králíků? Maminka bude mít změnu v kuchyni, my peníze za kožky nebo docela krásný kožík, a nás průmysl cenné suroviny, neb každá kožka i letní se dá upotřebit. A ta radost, na výstavě dostat třeba první cenu. Když dospějeme na akovou výši a budeme moci vyvážet krásné exempláře našich odchovanců do ciziny, stát bude mít devisy. Dále místo těch strašných houfů smíšených holubů zavést řádné čistokrevné, budou holoubata, budou peníze za krásné jedince. Rodiče, bliží se vánoce, svátky dárků, místo těch pochybných kupte svým dětem párek čistokrevného zvířectva, naučíte je tyto chovat, vzbudíte u nich o to zájem, budou se o to starat. Přiložte jim na vánoce k tomu odbornou literaturu. Uvidíte, že budete mít radost a vaše děti také.

Rekněme si, že vysázíme každé městečko příhodné k pěstování stromů, keřů, jahod a jiných užitečných plodin. Uvidíte, že koncem pětiletky nám ponese ovoce, zvýšíte si svůj příjem a tím také blahobyť našeho práce a...

národa. A což hedvábnictví? Znáte moruše? Když jsem jezdit po odbočkách, viděl jsem růsti moruše jako živý plot. Máte-li je někde na vaši usedlosti, i z těchto mohou vám vaše děti zvýšit příjem pěstováním bource morušového. Je to práce lehká, hodící se pro malé, staré a invalidy, slušný příjem a skoro žádná režie. V 5LP je plánováno vysazení 100.000.000 morušů, kdož byste se chtěli o tyto zajímat, napište nám do redakce VS, poradíme vám. A tak by to pokračovalo do nekonečna. Tolik je možností. Jen trochu zájmu, a naše mládež tento zájem má, jen ho podchytit.

„Vezměte si třeba Švýcarsko,“ slyším všude. „No ano, Švýcarsko, to je bohatá země.“ Není bohatá, byl jsem tam 6 let, a jistě byste nechtěli nosit hnůj na zádech v putě na své políčko v horách. Přírodní bohatství, mimo lesy, nemají žádné, ale mají velkou kulturu, využijí každé možnosti, každé chvíli a schopnosti. A to je to bohatství Švýcarů!

A ještě jeden nápad, což kdybychom při příští olympiádě lidové tvorby také zařadili do soutěže — nejlepší lidovou výšivku? Vždyť pomalu tyto věci mizí z našich vesnic. A ruku na srdce, děvčátka, kdo z vás umí vyšít? A kdo z nás zná naše národní kroje? A to je také kultura. Mnohdy si zaměňujeme nalíčené tváře, nabarvené rty a ondulaci s kulturou. Tak vidíte, co vše by se dalo dělat. Tento článek dávám jako podnět a vyzývám vás, abyste se o tom rozdebatovali. Rádi otiskneme vaše příspěvky, mnoho věcí si vysvětlíme, poučíme jeden druhého, a slibuji vám, že budu radit se slyšet. Jdou dlouhé večery, tak do
VI. Libovický.

Pokyny účastníkům soutěže

Všichni účastníci soutěže, pozor! Po příjezdu do Zatece hlase se v redakci Verné stráže, na nám. dr. E. Beneše, kde dostanete podrobné informace, Pořad soutěže bude následující: V sobotu 27. listopadu o 15. hod. v Městském divadle se koná vyřazovací soutěž. První na pořadu jsou tance pro nejmenší, solo, dueta a skupiny. Pak přijde na pořad zpěv solo: Březinská, Redkinová, Maševská, Sjatkovská, Babinec, Car, Svoboda, Kogutič atd. Pak následuje hudba, klavír a harmonika, další recitace solo, sl. Redkinová, Šajnová, Bimová, Permanová, pp. Kabát, Mach, Šulženko, Dubec, Zidlický atd.

Proto si to zaříďte tak, abyste byli včas v Zateci. Nezapomeňte vzít si s sebou potravinové lístky (znám to ze zkušenosti, že je lepší proviant), vše si hezky připravte, hezky do zavazadla, noty, kostýmy (dívčata taneční šaty), no vše, co si berete s sebou a pak v samém spěchu ne abyste to nechali doma. Veřejné vystoupení se koná v Městském divadle o 15. hod. 28. listopadu. Nezapomeňte vy, kteří studujete, dovolit se ve škole. Cestou ve vlaku zpěváci a recitátoři nemluvte, šetřte si hlasivky, zbytečně je neunavujte, budete potřebovat vypočatý hlas.

Při soutěži se chovejte ukázněně, ale jistě na jevišti a snažte se dát v klidu nejlepší výkon, vždyť se rozhoduje o pořadí. Vedoucí sborů hlásí po příjezdu v redakci jmenný seznam členů, abychom pak mohli vyplnit jména na diplomy. Boratínští nechtě okamžitě zašlou na Svaz jmenný seznam sboru.

Všechny, kdož mně psali a nedostali odpověď, prosím za prominutí, mám toho trochu moc. Po olympiádě si to zde řekneme, vždyť bude 28. listopadu po veřejném vystoupení o 20 hod. lidová veselice Na střelnici, a to bude pak času dost. Strach? Z čeho? Když ho nemám já, tak to jistě dobře dopadne. Naopak, uděláme všem, kdož sem přijedou, volynské ovzduší čtyř slovanských národů a řeči, a jistě se budete mezi námi dobře cítit.

Na shledanou v Zateci!

Vladimír Libovický.

Jeden rok

Vzpomínám na začátky před rokem, právě v tuto dobu jsme se chytili na oslavu Velké říjnové revoluce. Tenkrát to byl jen Zatec, dělali jsme pásmo Slovanské družby, večer, který byl nejpodařenější v Zateci. Na jevišti defillovaly tance a přesně všech slovanských národů. V úvodním proslovu zdůraznil redaktor Chudoba, že právě my jsme předurčení k tomu, abychom propagovali myšlenku slovanství, neb jsme žili v prostředí čtyř našich slovanských bratří.

Mottem v programu byl výňatek řeči ministra univ. prof. dr. Zdeňka Nejedlého. A zase za rok oslavujeme Velkou říjnovou revoluci, a podíváme se, jaký rozdíl v tom je. Dříve jen Zatec a dnes? Dnes požádáme olympiádu lidové a umělé tvorby a účastní se jí již reprezentanti z celé ČSR. Sjedou se, aby v tvořivosti soutěžili ve čtyřech slovanských řečích. Vráť se zase na svá místa, kde budou propagovat slovanskou družbu, kde budou rozsevat kult národního umění. Nebylo to lehké v životě propagovat tuto myšlenku. Pamatuji se, jak společně s Mítou Mellanovou jsme dělali režii a překlad Sovětské hry „Sěrjoža“, její premiéra byla stanovena na oslavu říjnové revoluce v roce 1945! Bylo to jediné divadlo, které v Praze tento svátek, tak významný pro dějinné události na světě, oslavilo. Dostal jsem co proto, neb část tehdejšího tisku naši premiéru ignorovala. Dnes je každému jasné, čím byla a je pro nás tato velká událost.

Svět jde kupředu, a kdo stál jen chvíli, zůstal vzadu. Víím, že reemigranti mají mnoho různých těžkých problémů, a vidíme to i mezi reemigranty, kteří se vrátili z jiných států. Ale jedno je jisté, psal jsem o tom v roce 1947, že nám není možno se rozhodovat pro západ, my na západ máme Němce a fašisty, proti kterým jsme bojovali. Nám je jasné, že chce-li si národ zachovat svobodu, svobodu velkého člověka, musí se zapojit do úzkého přátelství s našim velkým spojencem Sovětským svazem. Ale jen smlouva by nic neznamenala. Musíme našeho spojence propagovat, získávat mu přátele, šířit jeho kulturu. A taková olympiáda lidové tvorby, ve čtyřech slovanských řečích, k tomu přispěje. Bude záhodno, aby si ostatní vzali ze Zatece příklad a následovali ho, jako to udělali Suchbátští n. O.

Vladimír Libovický.

Poště za rámeček

Nebyl materiál. Soutěžící mně bombardovali dopisy, rádi bychom účinkovali, nemáme polské básně. Známe se osobně s básníkem Julianem Tuwimem, je to jeden z největších básníků současného Polska. Napsal jsem mu. Odpověď došla, vše rozebráno, nové vydání vyjde příští rok. Ale ta obálka a na ní adresa: Tursice, p. Žabec, V. L. ČSR. — A naše pošta věděla kam to patřilo! Již před válkou naše pošty byly známé svojí svědomitostí, zde zase jeden důkaz. Adresa měla být: Tvříčce 88, p. Zatec!!!! Vladimír Libovický.

JAK JSME ŽILI NA VOLYNĚ

(Pokračování.)

A tak se vzdáhl po celé Volyni blahobyt. Obchod rostl a s ním přišlo i to ostatní. Přechel rok — a rok je dlouhá doba. Za ten rok se velké změny daly. Jako před tím přišla doba česání chmele. Peníze, utržené za chmel loni, byly zřizováním nových chmelnic pryč. Kupci však stále nepřicházeli. Chmel byl již očesan, usušen, ale kupci nebyli. Konečně pak po dlouhé době přijeli. Avšak úroda chmele v tom roce byla velká jak na Zatecku, tak i v Polsku. A tím chmel volynský upadl na ceně, ačkoliv byl jakosti dobrý. Nabízeli 5—8 rublů, podle toho, jak se jim kdo dal. A to byla pohroma pro všechny Volyniáky. Třetí rok zůstalo při tom také. Byly případy, že sedlák byl nucen chmel prodat i za 3 ruble. Mnozí si však tehdy chmel uschovali a raději jej vůbec neprodávali.

Zatím se v Lucku utvořilo chmelářské družstvo. Otec však neměl důvěru v toto a rozjel se po pivovarech do Ruska. Obejel Těmrák, Kavkaz a získal kupce chmele v Simferopolí, Jekatěrinodaru, Majkopě, Karse, Tiflize a Ormaviru. Většina těchto pivovarů byla v českých rukou a tak jsme měli možnost prodávat chmel již dříve. Dostávali jsme tehdy 25 až 30 rublů za pud (16 kg). Z obchodu se brzy vyvinulo přátelství. Majitelé pivovaru v Jekatěrinodaru p. Jira a v Majkopu p. Tovara přijali pozvání a přijeli se podívat k nám na Volyn. Velmi se jim všechno líbilo, a toto přátelství ještě více utužilo obchod.

A ještě jedna příhoda s tím chmellem: Otec v době, kdy ještě prodával chmel krakovské firmě, si své žoky poznamenal. Brzy na to byl v Brodech na rusko-rakouských hranicích, kde na nádraží poznal svoje žoky. Bylo na nich však napsáno: „Prima Saatzer Hopfen“ (prvotřídní žatecký chmel). Tehdy se rovněž dověděl, že volynský chmel byl poslán do Brodu a odtud zašl do ruských pivovarů jako chmel žatecký a byl placen až 50 rublů za 1 pud.

Od jara do zimy bylo práce plné ruce. Avšak všechny roční svátky, poutě, pesvicení a dočasná se dokonale oslavovali. Bohoslužby se u nás konaly jen pětkrát, někdy šestkrát do roka, poněvadž náš farář Václav Hrdlička měl mnoho obcí na starosti. Objížděl je povelozem (většinou na prostých drkotavých vozecích) a často i v největším blátě, když byl povolán k nemocnému nebo na pohřeb. Bohoslužby byly konány včivky ve škole, poněvadž kostel jsme dosud neměli. Byla to naše jediná útěcha, poněvadž

Zápisníček chovatele

Píše mi naše krajanka V. K.: „Proč moje slepice nesou stále malá vejce?“ dovídám: Na tuto otázku není správná odpověď tak snadná, neboť příčina může být několik. Uvádím jen ty nejdůležitější, a snad některé se budou hodit právě vám. Celkem možno říci, že na velikost vajec působí ze 30% dědičnost, z 5% výchova kuřat, z 50% krmení a z 10% nahodilá vlivy. Ovšem důležitý činitel je dobrý odchov kuřat a hlavně mít násadová vejce z kontrolovaného chovu, kde se provádí výběr slepic nesoucích jen pěkná vejce. Často se stává, že slepice, která nese hodně vajec a je slabě konstruovaná, nemůže ani velká vejce nést. Škoda, že jste nepoznala, jaký druh slepic chováte.

Dále píšete, že vám kvočny utečou z vajec. Chováte-li Leghorny aneb Koroptví vlašky, pak se nedivte, ty nerady dosedí. Již lépe sedí Rhode Islandky a Wyandoty. Když slepice sedí, krmte ji jen zrním a hleďte, aby měla dostatek čisté vody. Také nezapomeňte na popel, aby měla v čem si peří propelchat, a dbejte, aby ji netrápily čmelíky.

Na můj článek o vyřazení starých slepic napsala mi naše čtenářka, že v tom nemám pravdu. Nezlíbím se na vás, rád si s vámi o tom podebatuji. Jedno si nechte říci. Stará slepice po třech letech se nevyplácí. Vezměte tužku, počítejte krmení, obsluhu a příjem za vajíčka a uznáte, jak vás ta dotčená slípka, kterou jste si přivezla, jak píšete, ještě z Volyně, okrádá.

A nejen to, copak s tou starou slepicí? Vždyť se nehodí ani na konsum, poněvadž dříve propálíme hrnec na plotně, než by se maso uvařilo. Zkuste chovat slípky ranného línutí, a jen dva roky, nejvýše tři, a uvidíte, že mám pravdu.

Když jsem jezdil po odbočkách, dostal jsem co proto za uveřejnění tabulky z kontrolovaného chovu. To prý bychom takové slepice chtěli vidět. Prosim, račte do Tvršic, uká-

ži vám je. Dále jedna krajanka byla velmi roztomilá, spustila: Ty potvory slepičí snesly mně za celý rok jen pár vajec a stále by jen žraly! Podíval jsem se na ty potvory, ale ony to doslovně potvory byly. Strakatina všech barev a odstínů! Kohout, ten měl nejméně padesát ras. Dlážděný dvůr, a za stodolou krásná zahrada, trávník, ale tam slepice nemohly. Povídám jí, ty slepice se hodí do hrnce. Na jaře si opatřete raná kuřata, jedné čistokrevné rasy, v plotě udělejte díru, aby mohly na zahradu, a na zimu se přijedou podívat, jak vám kuřičky ponosou. Nedůvěřivě se na mne podívala a povzddechla si: Víte, já mám ráda na dvoře pestrost. Tak to tedy buď pestujeme slepice pro snůšku nebo pro pestrost. Tak jako není kráva jako kráva, prase jako prase, tak není slepice jako slepice. Dobrá nosnice má mít dlouhé, ne však vyčouhlé tělo, široký hřbet, dobře vyklenutá prsa, široký postoj. Má mít výrazné, nikoli zapadlé oči, lehkou hlavu, jemný, ne tak zvaný vraní zobák, jemný hřebínek a podbradky. Mnoho-li máme takových slepic ve venkovských zanedbaných chovech? Nesnese-li slepice ani 100 vajec, nezaplatí si ani krmivo a zkrátka sežere všechny peníze za ni vydané. Ale když si chceme zřídit chov, tak radikálně, hned z jara a ne aby to dopadlo při vyřazování takhle: Sejde se domácí rada, maminka podle mého popisu nařídí tu strakatou chytit. Tu Mařenka nedá, ta je hezká, křepinatá a dá se do pláče — slepice se pustí. Táhleta je chocholatá, tu zas nedá Jeníček. Takle že je stará? No vždyť je z Volyně a je taková milá, tu zase nedá babička. A tak to jde dokola a starý chov zůstane zase! A co hospodář? Ten nadává, že to jen žere a kontingent vajec nedodá. Nedívat se na levo ani na pravo, zabít, vyprodat a chovat pořádný chov! Za dva měsíce budou naše líně v celé republice línout, již dnes se začínáme o chovy, jaké si zvolíme, objednáme a pak budeme jistě spokojeni. V. L.

Pokrač. se str. 13

Jak jsme žili na Volyni

Jedině tam jsme slyšeli slova z úst povoláného a jediné tam jsme dostávali posilu pro další život.

Spolu s rozvojem života náboženského šel rozvoj kulturní. Po bohoslužbách byly pořádány slavnostní průvody s hudbou na kopec k lesu. Těchto slavností se vždy zúčastnili občané z okolí. Na kopci byla lesní louka, na níž byly ustaveny stoly a improvizováno jeviště. Tam se obyčejně hrávaly veselé jednoaktovky a školní mládež recitovala básně a zpívala písně. Nechyběly samozřejmě při takové příležitosti české párky, pivo a cukroví. Večer pak v hospodě bývala taneční zábava.

Po večerách v zimě se často hrávala divadla v sále, jak jsme říkali postrannější místnosti v hospodě, a bylo obdivuhodné, jak ti tatíci dovedli hrát! O vánocích sehrály nějakou hru děti. (Pokrač.)

Různé zprávy

Níže uvedené naše krajany vybízíme, aby si na ONV v Zateci, čís. dveří 35 vyzvedli kterýkoliv den (vyjma sobotu) v odpoledních a v pondělí a pátek v dopoledních hodinách listiny o definitivním čs. státním občanství:

Florian Bitrich, 1912, Dubno, bytem Zatec, E. Krásnohorská 1108,

Evžen Čurda, 1905, Sklín, bytem Zatec, Gorkého 872,

Olga Krupařová, 1921, Luck, bytem Zatec, Sv. Čecha 732,

Václav Jirkovský, 1927, Rudka, bytem Zatec, Nádražní schody 564,

Václav Tomáš, 1889, Kvasilov (Anna 1892), bytem Liběšice,

Antonín Flengr, 1883, bytem Miniče 19, okr. Zatec,

Stanislav Vlasák, 1911, Noviny, bytem Zatec,

Antonín Procházka, 1916, Zdobunov, Zatec Leninova 64,

Václav Sivický, 1911, Chorluby, bytem Zatec, Chomutovská 645,

Václav Kolář, 1932, Chlebovka, SSSR, bytem Zatec, Sv. Čecha 75,

Miron Akunin, 1897, Odeša, bytem Zatec, Pražská 1679,

Jiří Dědek, 1927, Újezdce, bytem Činov 23,

Rostislav Kadeřábek, 1915, Romny, bytem Zatec, Husova 942,

Václav Pichrt, 1917, Luck, bytem Zatec, Safářkova 970,

Josef Tomáš, 1902, Kučov, bytem Zatec, Lidická 1059,

Václav Stárek, bytem Zatec, Julius Vokráčka, 1907, Teremno, bytem Zatec, Gorkého 942.

„Sbor starších pravoslavné církevní obce v Postoloprtech jménem církevní obce děkuje co nejvíceji touto cestou milým dárcům za milodar Kčs 500,— pravoslavnému chrámu v Postoloprtech, sebraných na podnět p. Karla Žáčka na besedě dne 7. l. m. u p. Vladimíra Macha v obci Brezno.“

Za br. Ing. Karlem Hodrmentem

Jednota SBS v Zatci oznamuje, že dne 12. listopadu t. r. zemřel tragickou smrtí při automobilové nehodě náš br. Ing. Karel Hodrment.

Zesnulý byl zakladatelem a prvním předsedou odbočky Svazu osvobozených politických vězňů a pozůstalých v Zatci. Byl oddaným stoupencem myšlenky sloučení všech odbojových složek a již v r. 1945 byl místopředsedou společného výboru všech odbojových složek v Zatci. Zastupoval zájmy odbojářů v nejrůznějších veřejných institucích a vyznačoval se mimořádným pochopením pro potřeby sociálně slabých. Svým srdcem tihnul vždy směrem dolů a jednáním byl rozeným socialistou. Utrpení v koncentračním táboře vtisklo mu ráz upřímného bratra a na prožitě útrapy nikdy nezapomínal. Pro svoji milou, shovívavou a vtipnou povahu byl velmi oblíben jak u členů SBS, tak i u veškerého zaměstnanectva svého podniku.

Odešel nám neočekávaně mladý, teprve 44letý nadějný pracovník, který nám bude stále v našem středu chybět.

Loučíme se s Tebou, milý Karle, a slibujeme Ti, že budeme i nadále podle Tvých zásad pracovat a nikdy na Tebe nezapomeneme.

Výbor SBS Zatec.

Dne 10. listopadu t. r. budou tomu 4 roky, kdy padl na slovenské půdě v boji za svobodu a samostatnost českého národa můj drahý manžel Jan Mišák, nar. r. 1917 v obci L'piny u Lucka.

Budíž mu lehkou země, pro kterou položil svůj mladý život. Kdo jste ho znali, vzpomeňte se mnou.

Truchlící manželka.

Den 27. března 1944 je nám památným a smutným dnem, na který po celý život nezapomeneme. Toho dne nám padl náš věrný syn a otec Jan Honek, nar. 1911 ve Mstěšíně na Volyni. Kdo jste ho znali a měli rádi, vzpomeňte s námi. — Truchlící matka, manželka a sourozenci.

18. XII. 1948 budou tomu čtyři roky, co padl při konání své vojenské povinnosti u ženijního praporu v Ladimírově Josef Honek, nar. 1912 v Mstěšíně na Volyni. Odpočivej náš milovaný Josefe a budíž ti země lehkou. — Matka a sourozenci.

Svaz bojovníků za svobodu Zatec oznamuje, že po tragické nehodě zemřel náš bratr

Ing. Karel Hodrment,

ředitel Spojených oceláren národní podnik, závod Zatec, zakladatel a první předseda odbočky Svazu osvobozených politických vězňů a místopředseda Svazu bojovníků za svobodu, okresní jednota v Zatci. Pohřeb žehem konal se ve čtvrtek dne 18. listopadu 1948 o 17. hodině v krematoriu hlav. města Prahy.

Omámení: Dne 28. listopadu koná se o 11. hod. dopoledne v pravoslavném chrámu v Zatci modlení u příležitosti druhého výročí tragicky zesnulého Bohumila Lišky z Hrušvice na Volyni, jenž bojoval za osvobození vlasti.

9. listopadu je tomu rok, kdy nám odešla v nenávratno naše milovaná Liduška Petržílková ze Straklova v nejkrásnějších svých osmnácti letech. Pozůstala nám v oku slza, v srdci žal, co bylo pro nás nejdražší, to nám osud vzal.

Vzpomínáme a nikdy nezapomeneme!
Rodiče a bratr.

Emilie Kopecká roz. Benešová, nar. 6. XI. 1919 v Jezírkách na Volyni, zemřela náhle po těžké nemoci dne 21. XI. 1945. Již třetí rok Té kryje země, již jsi tolik milovala.

Spí sladce! My na Tebe vždy s láskou vzpomínáme a nikdy nezapomeneme! Prosíme všechny, kdož jste ji znali, vzpomeňte s námi!

Rodiče, bratr a sestry.

Seznamy volyňských Čechů osídlených v ČSR

Capek Josef, Bílá nad Radbuzou	29. 8. 1906	mlynář	Oišanka	08604
Zeňo	14. 10. 1914	domácnost		08605
Lída	29. 3. 1933	dítě		08606
Zeňo	18. 8. 1939	dítě		08607
Capek Josef, Lůh, Rasponova, o. Frýdlant	1. 9. 1922	rolník	Újezdec	31645
Marie	7. 5. 1927	domácnost		31646
Capek Václav, Vysočany 47, o. atec	1891	řezník	Straklov	1524
Jiří	1946	dítě		1525
Stefanie	1900	domácnost		1526
Capek Vladimír, Průsmyky 61, o. Litoměřice	1906	soustružník	Straklov	1312
Marie	1905	domácnost		1313
Miroslav	1934	školák		1314
Chvalomír	1940	školák		1315
Alexandra	1946	dítě		1316
Čapková Antonie, Slatno 3, o. Podbořany	1898	domácnost	Újezdce	31598
Vlasta	29. 6. 1927	domácnost		31599
Čapková Evženie, Biatno, o. Podbořany	15. 4. 1917	domácnost	Újezdce	31592
Ludmila	6. 1. 1934	školačka		31593
Marie	14. 6. 1936	školačka		31594
Václav	29. 8. 1941	dítě		31595
Čapková Helena r. Svobodová, Tatenice, o. Zábř.	15. 4. 1902	domácnost	Luthardovka	01310
Vladimír	20. 5. 1930	rolník		01311
Čapková Marie r. Křončilová, Oráčov, o. Podboř.	6. 5. 1875	domácnost	Moldava	26665
Čapková Marie r. Zabínalová, OUOP Žatec	8. 9. 1911	domácnost	Moldava	22690
Čápková Alžběta roz. Jeřínková, Žiželice, o. Žatec	28. 12. 1896	domácnost	Michalovka	14035
Marie	1. 12. 1922	domácnost		14036
Capek Josef, Strojetic 88, o. Podbořany	11. 4. 1895	rolník	Sofijevka	00552
Olga	1. 1. 1901	domácnost		00553
Čápková Věra r. Provazníková, Žiželice, o. Žatec	10. 10. 1912	domácnost	Michalovka	14176
Anna	22. 6. 1937	školačka		14177
Jaroslav	18. 11. 1939	školačka		14178
Čapský Jan, Meprobylice 22, o. Podbořany	14. 6. 1898	rolník	Novokrajov	09863
Anna	25. 3. 1898	domácnost		09864
Marie	16. 6. 1928	domácnost		09865
Věra	16. 6. 1936	školačka		09866
Čapský Josef, Syrovice 5, o. Podbořany	1. 2. 1887	rolník	Novokrajov	09860
Karolína	24. 3. 1898	domácnost		09861
Marie	29. 2. 1929	domácnost		09862
Čapský Vladimír, Hokov 17, o. Podbořany	4. 6. 1888	rolník	Chomout	22616
Antonína roz. Jančková	12. 7. 1895	domácnost		22617
Vladimír	14. 12. 1928	rolník		22618
Čarek Vladimír, Kaclevov 30, o. Dvůr Králové	18. 5. 1914	zedník	Hrušvice	28553
Marie roz. Krausová	9. 5. 1889	domácnost		23554
Čech Antonín, Horšovský Týn	1874	rolník	Kopče	18398
Marie	1876	v hospod.		18399
Emiše	1925	v hospod.		18400
Ludvíková Ludmila	1902	v hospod.		18401
Čech Jaroslav, Zliv 7, o. Planá u Mar. Lázní	1. 10. 1884	rolník	Novosilky	26183
Františka	1889	domácnost		26184
Marie	1924	domácnost		26185
František	1930	domácnost		26186
Bohuslav	1932	student		26187
Vadislav	1934	student		26188
Čech Josef, Lipno 14, o. Žatec	24. 10. 1891	rolník	Volkov	19444
Anna roz. Döttrová	10. 3. 1898	domácnost		19445
Čech Jos., Nové Město p. Smrkem 635, o. Frýdlant	15. 2. 1898	rolník	Novosilky	26072
Růžena	14. 4. 1904	domácnost		26073
Libuše	2. 4. 1928	domácnost		26074
Kazimír	20. 2. 1930	rolník		26085
Rudolf	10. 6. 1931	rolník		26086
Čech Josef, Hněvotín, o. Olomouc	1907	rolník	Moldava	14899
Marie	1918	domácnost		14900
Václav	1930	rolnice		14901
Vladimír	1940	dítě		14902

Věrná stráž vychází jednou týdně. Vydává Svaz Čechů z Volyně nákladem vlastním. Odpovědný správce listu redaktor Jaroslav Chudoba. Red. a admin.: Žatec, nám. Dr. E. Beneše 155, tel. 550. Tiskne „Svoboda“, filiálka v Žatci, telefon čís. 374. — Používání novinových známek povoleno ředitelstvem pošt a telegrafů v Praze, č. j. IA-Gre-2372-OB. Dohledací poštovní úřad Žatec. Předplatné na rok 1948 je 150 Kčs, Konto pošt. spořitelny č. 14939 a 70103 — Okresní spořitelna a záložna.